

Entered as Second-Class matter January 14, 1914, at the Post Office at Boston, Massachusetts, under the Act of March 3, 1879.

No. 21

So. Boston, Mass., Trečiadienis, Birželio (June) 3 d. 1914 m.

Metai I.

Iš Amerikos.

Sukilėliai gali dar dalyvauti.

Washington, D. C. Meksiko konstitucionalistų atstovai Wahsingtone ir vėl pradėjo tartiesi apie konstitucionalistų dalyvavimą santaikos konferencijoje, kurios posėdžiai dabar yra laikomi Niagara Falls mieste Kanadoje. Gegužio 27 d. rytą John Lind'as ir C. A. Douglas, legalistai konstitucionalistų atstovai, gana ilgai kalbėjosi apie Meksiko konstitucionalistų dalyvavimą santaikos konferencijoje, o paskui dėl to paties reikalo apsilankė pas valstybės sekretorių Bryaną. Bet nei vienas nei antras vienok nepasakė, kokiomis išlygomis konstitucionalistai sutiktų dalyvauti ir ką jie savo dalyvavimu nori atsiekti.

Zapata ne banditas.

Šiomis dienomis Washingtonan atvyko gen. Emiliano Zapato atstovas, kuris atstovauja taip pat ir dinamą džiuantą, po kurios globa yra visas Zapato judėjimas, veikiantis centralėje ir pietinėje Meksiko dalyje. Sulig valstybės sekretoriaus Bryano patarimu, jisai kreipėsi į prezidentą Wilsoną ir valstybės departamentą nurodydamas, kad Zapato kariuomenė nėra gauja plėšikių, kaip laikraščiuose buvo garsinama. Gen. Zapata ir jo kariuomenė esą toki pat revoliucionieriai, kaip ir kiti meksikiečiai, kurie kovoja prieš Huerto valdžią. Zapatistai ir prezidento Wilsono revoliucijai judėjimą tirščiausia apgyventoje Meksiko dalyje. Zapata, kaip jo atstovas painformavo valst. sekretorių Bryaną, kontroliuojąs Morelos ir Guerrero guberniją bei dalis Puebla, Guanapuato, Meksiko apskričių. Po jo vadovystės yra apie 21,000 vyrų. Zapato atstovas tvirtino Bryanui, kad zapatistai siekia prie tų pačių siekinių, kaip ir carranzistai ir turį tuos pačius tikslus. Pagaliaus gen. Zapata prisilaikąs civilizuoto karo dėsnių ribose ir dėl to nėra ko bijoti, kad jo kariuomenė padarys kokią nuoskaudą užimtų miestų gyventojams.

Meldžia gelbėti du brolius.

Ispanijos ambasadorius Washingtone prašo Suv. Valst. valdžios, kad ji gelbėtų du ispanu, broliu Velasco, kuriuodu suėmė kons-

titucionalistai ir laiko Monterey mieste. Konstitucionalistai nori gauti iš judviejų didelę paskalą.

Skubinau rengiasi užpulti ant Zacatecas.

El Paso, Tex. Iš Pietų Meksiko praneša, kad gen. Villo kariuomenė skubinau rengiasi užpulti ant Zacatecas miesto, nors patsai Villo apie tai kol-kas nieko dar nepasakęs. Kuone visa geležinkelio linija iš Terreono, Villos koncentracijos punkto, ligi Zacatecas, kuri buvo vietomis išardyta, jau sutaisyta. Dabar dideli konstitucionalistų kariuomenės pulkai traukia linkon Zacatecas ir neužilgo mano pradėti jį atakuoti. San Luis Potosi miesto užėmimas atidėtas delto, kad nuo Saltillo į pietus išardytas geležinkelis ir kad delto nelengva prie jo prieiti.

Žibalo karaliaus turtas.

Columbus, Ohio. Žibalo karaliaus, John D. Rockefellerio, asmeninis turtas, už kurį nori priversti jį mokėti tam tikrą mokesnį, esą yra 311,226,841 dol., kaip paskelbė Ohio valstijos mokesčių rinkimo komisija. Mokant po penkis dol. nuo 1,000 dol. Rockefelleris turės užmokėti Ohio valstijai 1,556,131 dol. mokesčių.

Suareštavo sukilėlių agentą.

San Francisco, Cal. Gegužio 27 d. čia suareštavo Meksiko sukilėlių agentą Rafaelį Arriagą, kuris atkeliavęs į šį miestą nupirkti sukilėliams keliatą laivų, ginklų ir amunicijos. Anot skundėjo, Arriaga gyvenęs čia per pastaruosiu du metus, aplaikęs nuo gen. Obregoną 7,185 dol., bet atsisakęs, pareikalavus, išduoti atskaitą už padarytas išlaidas, ir manoma, kad 4,000 dol. iš paminėtos pinigų sumos jis sunaudojęs savo asmeniniams reikalams.

Rupinsis ir kuno reikalais.

Kansas City, Mo. "Per kiek metų bažnyčios rupinosis tikrai žmonių dušios reikalais užmiršdamos, kad jie turi taipgi ir kuną. Dabar, kada jos susijungė su visuomenės įstaigomis ir veikia bendrai, idant padaryti intymiškesnius ryšius su žmonėmis bei jų gyvenimu, bažnyčios išnaujo surado žmogiškąją prigimtį." Taip išsireiškė vienas presbyterijonų kunigas. Vadinasi, ne užtenka rupintis vien tik žmogaus dušios reikalais, bet reikia kai-kada ir apie kuną pasirūpinti, nuo kurio priklauso dušios gerovė.

Užtvirtino New Yorko valstijos statutą.

Washington, D. C. Pereitos savaitės pradžioje Suv. Valst. Augščiausias Teismas užtvirtino New Yorko valstijos statutą, reikalaujantį, kad geležinkelio korporacijos mokėtų savo darbininkams grynais pinigais ir du sykiu į mėnesį. Anot Augš. Teismo, tas statutas sutinka su šio krašto konstitucijos reikalavimais.

Gaisro aukos.

Worcester, Mass. Del iškilusio gegužio 26 d. vakarą ant Main gatvės gaisro, kuris apsiūtė tris namus, du žmonės pasimirė, o septyniolika sužeistų. Gaisro padaryti nuostoliai sieksia arti 25,000 dol.

Nušovė savo žmoną.

Manchester, N. H. Gegužio 26 d. tulas St. Denis nušovė savo žmoną, gyvenusią per tulą laiką pas savo brolių ant Mast gatvės, ir išstūmė ją pro langą nuo trečiojo aukšto. Tą darbą atlikęs nubėgo trepais žemyn ir dar kelią laiką nebegalėjo savo žmonos kuną. St. Denis jokiuo būdu nenorėjęs prisileisti prie savęs policistų ir kelių kitų žmonių, kurie tuojau norėjo jį suareštuoti už žmogžudystę. Tačiau noroms-nenoroms turėjo pasiduoti.

Ponia Denis, sako, dažnai bardavosi su savo vyru, nesutiko tarp savęs, o pastaruosiu laiku padavusi teis-
mui prašymą, kad juodu perskirtų. Spėjama, kad St. Denis atėjo pas ją pasitarti apie persiskyrimo planus ir tuo tarpu sumanė ją nužudyti.

Surado "naują upę".

Washington, D. C. Gegužio 26 d. vak. prieš didelę mokslo vyrų audienciją, kuri suvažiavo į Washingtoną iš kitų miestų, pulk. T. Rooseveltas paskelbė, kad jis suradęs Pietų Amerikoje "naują upę", kuri esanti 1 tukstantį mylių ilga. Pulk. Rooseveltas stengėsi intinkinti "National Geographic" draugiją, kad jis pažymėtų tą upę ant žemlapio ir priverstų viso pasaulio kartografus pripažinti jo atradimą. Baigdamas savo paskaitą Rooseveltas pasiūlė audiencijai atsakyti į visus paklausus, bet niekas nieko neklausė. Šita jo "surastoji" upė esanti Brazilijos raištuose ir vadinasi "Duvida" arba "Abejonės" upė. Betgi, deja, mokslo vyrai nenori jam tikėti, nenori pripažinti jo nuopelno.

Sudegė kaimo salė, fabrikas ir kit.

Weymouth, Mass. Smarki eksplozija pranešė apie iškilusį gegužio 27 d. naktį gaisrą, kuris rengėsi nušluoti visą East Weymouth kaimą. Gaisrą gesintų su-
bėgo penkių aplinkinių miestų ugnagesiai. Sitame milžiniškame gaisre žuvo kaimo salė, "Art Leatherette" fabrikas ir keliatas kitų namų. Gerokas skaitlius namų apdegė. Nuostolių busia apie 60,000 dol.

Areštavo streiklaužį.

Wakefield, Mass. Gegužio 26 d. vakarop vietos policija suareštavo begrižtantį iš darbo streiklaužį, tulą George Peterpatchue, gyvenantį Lynne. Jisai dirbo Heywood Brolių ir Wakefield kompanijos dirbtuvėje. Policija sako, kad belipant jam į tramvajų iš jo kišenės išpuolė smailas geležgalis, kuriuo jis buvo pasirėngęs ginties.

Visa gegužio 26 diena praejo ramiai. Apie 50 vyrų ir moterų vaikščiojo aplink Meksikos konsulatą, bet nekliudė.

Conan Doyle Amerikoje.

New York, N. Y. Gegužio 28 d. praneša, kad su laivu "Olympic" atkeliavo Amerikon "Sherlock Holmes" autorius, sir Arthur Conan Doyle.

Sukilėliai užgriebė anglių kasyklas.

Eagle Pass, Tex. Į šį miestą pranešta, kad Meksiko sukilėliai, pildydami gen. Carranzo įsakymą, užgriebė penkias anglių kasyklas, kurios yra arti Sabinas miesto Meksikoje. Tos anglių kasyklos priklausančios Francijos ir Amerikos kapitalistams. Be to, konfiskuota taipgi 15,000 tonų iškastų anglių ir 25,000 kousų, kuriuos tuojau parduos, o už gautus pinigus pirsks sau ginklus.

IS VISUR.

Iš santaikos konferencijos veikimo.

Niagara Falls, Kanada. Pastaromis dienomis atėjusios žinios praneša, kad santaikos konferencija pasekmingai plėtojanti trijų Pietų Amerikos respublikų iniciativą ir gal neužilgo užbaigianti diplomatinio būdu neseniai iškilusius tarp Amerikos Suv. Valst. ir Meksiko nesutikimus. Že-

miau paduodame keliatą santaikos išlygų punktų:

- 1) Huerta turi pasitraukti nuo laikinojo prezidento vietos.
- 2) Pildomoji Valdyba, kuri yra Meksiko mieste, turi užimti laikinojo prezidento kabineto ministeriai, kuriuos pripažins Amerikos Suv. Valst. ir visos Meksiko fakcijos.
- 3) Amerikos Suv. Valst. turi užgirti laikinąją Meksiko valdžią.
- 4) Kaip greitai bus įsteigta nauja Meksiko valdžia, Amerika tuč tuojau turi atšaukti savo kariuomenę.
- 5) Amerikos Suv. Valst. turi pripažinti teisėtą dabartinio Meksiko parlamento finansinę transakciją.
- 6) Paskelbti visuotinus rinkimus, kuriuose gali dalyvauti visos Meksiko fakcijos, tuo atžvilgiu, idant būtų įsteigta pastovi valdžia; naujai išrinktas prezidentas turės tarnauti ligi 1916 metų, kada pasibaigia buvusiojo prezidento Madero prezidentystės terminas.
- 7) Protokole neturi būti pažymėtos nei jokios rinkimų smulkmenos: ką rinkti prezidentu ir kaip rinkti.
- 8) Žemės, t. y. agrarinis klausimas turi but pavestas Meksiko parlamentui, kuris bus pastatytas po moraline obligacija, ir turės paskirstyti Meksiko peonams žemės.
- 9) Amnestija del visų ištremtų iš Meksiko krašto ispanų ir del visų fakcijų Meksiko ukėsų.
- 10) Paskyrus naują laikinąjį Meksiko prezidentą, jis tuojaus turės salituoti Amerikos vėluva.

Savyvalda Irlandijai.

Londonas, Anglija. Gegužio 25 d. žemasis parlamentas rumas didžiama balsų — 351 bal. prieš 274 bal. — nutarė suteikti Irlandijai savyvaldą, už kurią airiai per daugelį, daugelį metų kovojo. Dauguma airių, išgirde, kad jų tėvynei pagaliaus suteikta savyvalda, dabar džiaugiasi, gi ulsteriečiai ginkluojasi ir žada smarkiai gintiesi ir nepasiduoti.

"Sov. Mir" redaktoriaus byla.

Peterburgas, Rusija. An-
dai svarstyta byla žurnalo "Sovremenny Mir" redaktoriaus Kranichfeldo, kaltinamojo už Dievo išniekinimą, už išspauzdinimą 1907 m. Arcibaševio romano "Sannin'o", ir už jo išspauzdinimą 1912 m. Gusev'o pasakojimo "Prizrak". Del "Sannin'o" Kranichfeldas nuteistas

aštuoniems mėnesiams tvirtovėn. Tą žurnalo sąsiuvinį nuspręsta sunaikinti. Del antrojo dalyko išteisintas; nuspręsta tik sunaikinti tą sąsiuvinį.

Naujas įstatų projektas.

Peterburgas, Rusija. Vildaus dalykų ministeris pagamino naują įstatų projektą, kuriame žadama duoti naujų teisių kitų valstybių pavaldiniams, norintiems tapti Rusijos pavaldiniais ar atsakyti nuo tos pavaldinystės. Nuo kitų valstybių piliečių, norinčių tapti Rusijos pavaldiniais, reikalaujama, kad jie pirmiausia atsisakytų nuo savo senos pavaldinystės, būtų teismo nesutepti, aprupinti turtu arba galį dirbti ir būtų išgyvenę Rusijoje nemažiau, kaip penkis metus. Kaikuriuos svetimų valstybių pavaldinių rūšis, jau išgyvenusios Rusijoje ir susiliejusios su jos nuolatiniais gyventojais, paluosuojamos visai nuo formalio pavaldinystės priėmimo. Muito, pavaldinystę imant, reiktų mokėti 100 rub. Vieni pavaldinystę priėmus, ja naudojasi jo žmona ir nepilnamečiai vaikai. Šeimynos, užsirašiusios Rusijos pavaldiniais, šaukiamos tarnauti kariuomenėje.

Duma prieš spaudą.

Valstybės Dumoje dabar svarstomas budžetas. Atstovas Sviatopolk-Mirski kalba, kad spaudos laisvė ir demokratizacija atneša blėdį. Oratorius randa tikslu ir reikalingu daiktu paskirti ir laikraščiams muitą, kurisai turėtų apsunkinti jų išsiplatinimą liaudyje.

Pražuvo aviatorius.

Londonas, Anglija. Jieškotojai nebeteko vilties, kad jiems pasiseks surasti prazuvusįjį Anglijos aviatorių Gustave Hamel, kuris išlėkė iš Le Cratoy, Francijos, ir lėkė per kanalą į Hendoną. Spėjama, kad greičiausia jis įpuolė su savo orlaiviu kanalan ir nuskendo.

Mirė žymi francuzų aktorė.

Paryžius, Francija. Ponia Alix Marie Adelaide Pasca, kuri per daugelį metų buvo skaitoma Francijoje viena iš žymiausių aktorių, mirė gegužio 25 d. sulaukus 79 metus amžiaus. Ponia Pasca pirmą kartą pasirodė scenoje 1864 m., o pasitraukė — 1885 metais.

Trukšminga langų daužytoja.

Londonas, Anglija. Tąja

trukšminga langų daužytoja esanti viena francuzė karingoji sufragistė, kuri suareštavo gegužio 28 d. už išmušimą trijų "Nacionalės Gelerijos" langų. Nugabenus ją į Bow gatvės policijos teismą, jinau nuolat savo kalbą šaukusi: "Ura už laisvę!" "Ura už Christabelę Pankhurst!" Kada magistratas paklausė jos, kaip vadinasi, ji jam atšovė, kad nepasisakysianti savo pavardės ir kad nenorinti nieko girdėti apie ką čia kalbama. Suareštavus ją jos krepšiuose rasta tinažo šmotai, su kuriais ji išdaužius ir augščiau paminėtos galerijos langus.

Laivas susidūrė su ledų kalnu.

Londonas, Anglija. "Canadian Northern" laivų kompanijos laivas "Royal Edward" pereitos savaitės pradžioje susidūręs apie 110 mylių į rytus nuo Cape Race su dideliu lediniu kalnu. Tuo tarpu jura buvo apdengta tirštais ukais. Laivas labai menkai tenkentėjo.

Balonus įpuolė ir jurą.

Swinemuende, Vokietija. Gegužio 28 d. netoli nuo pakraščio įpuolė ir jurą nežinomas balonas. Spėjama, kad ir žmonių buta jame. Greitai nusiūsta į tą vietą vieną laivuką.

Suaugusių moteris ir vaikus į saugesnę vietą.

Newry, Irlandija. Pulkininkas Turner, kuris komanduoja čia stovintį pėstininkų pulką, įsakęs moterims ir vaikams persikelti į saugesnę vietą.

Belfaste dar ramu.

Belfast, Irlandija. Kol-kas belfastiečiai nedaro jokių demonstracijų. Viskas rieda paprastomis vėžėmis. Suteikimas Irlandijai savyvaldos dar nesusijęs su jų sujudinti.

Suaresštavo du baronu.

Paryžius, Francija. Gegužio 27 d. naktį čia suareštavo du baronu — Henri de Neufville ir Robert de Neufville už klastas, surištas su "De Neufville ir Co." banku, kuris gegužio 4 d. subankrutijo. Uždarius banką rasta turto, kuris bankui priklausė, apie 600,000 dol. vertės, o skolos — 3,000,000 dolarių.

Ispanų atstovai susipešė.

Madridas, Ispanija. Gana smarki scena įvyko gegužio 27 d. vakarą atstovų rumo koridoriuje, kai buvusiojo ministerių pirmininko sunus, Antonio Maura, su savo lazduote ir kumštini pradėjo vaišinti radikalų atstovą Rodrigo Seriano. Atstovas Seriano, besiginčydamas su jaunučiu Maura, pavadinęs jo tėvą bailiu ir del to iškilo muštynės. Kada perskirta juodu, iš Seriano nosies smarkiai bėgo kraujas.

Baisi nelaimė.

Montreal, Kanada. Gegužio 29 d. anksti rytą, apie 3:40 val., ant St. Lawrence upės, kuri buvo apsiausta tirštais ukais, atsitiko baisi nelaimė — Danijos prekinis laivas "Storstad" pradaužė pasażierinį laivą "Empress of Ireland", kuris į 14 minučių laiką pradėjo skęsti. Ant laivo "Empress of Ireland", priklausiusio "Canadian Pacific" laivų kompanijai, viso buvo 1,422 žmonės. Iš to skaitliaus kol-kas išgelbėta apie 500; tokiuo būdu žuvo arti 1,000 žmonių. Daugiausia, sako, išsigelbėjo dirbusie ant to laivo žmonės ir trečios klasės pasażieriai.

Pradaužtasis laivas taip greitai pradėjo skęsti, lyg kad jis būtų buvęs iš švino padarytas. Delei greito jo nuskendimo yra spėliojama, kad buvo pradaužta labai didelė skylė ir kad besiverčiantis ir vidų vanduo daugelį žmonių užklupo lovoje tebegulinčius — miegančius.

Pribuvusie pagalbon laivai praneša, kad "Empress of Ireland" skendimo scena buvus panaši "Titanic'o" scenai. Iškilusi eksplozija laivo mašinerijų rumuose pagelbėjo priartinti jo galą. Tie žmonės, kurie galėjo gelbėti savo gyvastį, išbėgė ant laivo dēnio patyrė, kad laivas stovi šonu pasviręs ir kad delei to ant dēnio jokiuo būdu negalima yra pastovėti. Daugelis žmonių šoko vandeniui ir nuskendo. Dvidešimtu du asmeniu besigelbėdamu taip susižeidė, kad neužilgo nuo sunkių žaizdų mirė. Kaikurie išsigelbėjo prisigriebdami prie pludruojančių pagalių arba sėdami į valtis.

Laivas "Empress of Ireland" plaukė iš Quebec'o į Liverpoolį. Nuskendo apie 10 mylių nuo Father Point, Quebec'o gub.

Iš Lietuvos.

Butrimonis, Lydos pavieto.

Reta kur rasti toks tamsus kampelis, kaip mūsų. Žmonės, išskyrus porą sodžių, lietuviai ir lietuviškai tarp savęs kalba. Pamatę gi kunigą ar svetimą žmogų tuoj stveriasi kitos kalbos, kažin kokio pusiau lenkiško, pusiau rusiško mišinio. Delko taip daugumas daro? Vieni sako sarmatijas lietuviškai kalbėti, mat, ponai iš dvarų juokiasi iš lietuvių kalbos; kiti gi susitinkdami su saviškiais giriasi, kad prisiekę lietuviškai nekalbėti, kai svetimi žmonės girdi. Buvęs mat, tam krašte koks tai kunigas, kurs žmones prisiegdinęs, kad lietuviškai nekalbėtų, baidydamas pravoslavių. Kaip ten nebutų, mūsų padangėje prastai yra. Seniau Butrimoniu bažnyčioje viskas lietuviškai buvo; kunigą gi Budrą iš čia iškėlus tai, kaip kirviu nukirto. Paskaito evangeliją ir gana. Nei giedojimų, nei pamokslo, nei maldos bažnyčioje lietuviškai neužgirs. Netoli bažnyčios yra dvaras, tai kaip dvaras nori, taip bažnyčioje ir darosi. Tik keliatas yra didesnių švenčių, kad pamokslą prieš sumą pasako ir lietuviškai. Parapijoje platinami lenkiški laikraščiai; maži vaikai mokinami lenkiškai skaityti ir poterių. Kelinti jau metai mūsų parapijoje niekas vaikų nekatekizuoja lietuviškai. Tokiuo būdu ir mūsų parapijoje kasmet nyksta lietuviai, o platinasi lenkystė. Ir nėra kam žmones apšviesti. Prasimokinusios iš tos parapijos mergaitės lietuviškai turi išvažiuoti kitur. Čia-gi gabenamos iš kitur lenkės. Klebonas geruoju sugyvena su dvaru. Su žmonėmis daugiausia kalba lenkiškai. Ar atsiras mūsų krašte kada-nors lietuvis švietėjas, ar taip ir užges lietuvių mūsų parapijoje, kaip pranyko kitose?

Lydos Ašara.

("Aušra").

Naujoji žagarė (Šiaulių apskr.).

8 d. balandžio blaivybės šventė neblogai pasisekė. Atskaičius išlaidas už kningeles ir dėžutes — 15 rub. 95 k., lieka 49 rb. 24 kap., kurių pusė eina centran, o kita pusė lieka vietos skyriui. Per susirinkimą nutarta nebeduoti svaičinančių gėrimų per krikštynas, pakasynas ir t. t. Sveikėte daugiausia pasijungė šie asmenys: kun. kleb. Račkauskas, dr. Kuprevičius, Juoz. Kvedaras, Z. Laikunytė, M. Marcinkytė, Rakštytė, Z. Rakštytė, J. Augustinavičius, K. Perutis, vietos vargoninkas ir giedoriai. Jiems visiems nuširdžiai ačiū.

Vienas iš Valdybos.

Kaunas. Lietuvių Dailės Draugija perkėlė savo parodą iš Vilniaus į Kauną. Atidaryd parodą Kaune balandžio 20 dieną. Paroda intaisyta tuose namuose, kur yra Florencijos viešbutis, prieš Miesto sodą.

("Šaltinis").

Darbininkai. Kaunan atvyko 100 darbininkų su savo šeiminėmis iš Volyniaus gubernijos.

Darbininkų judėjimas.

Šiauliuose Frenkelio dirbtuvės odininkai šeštadienį 26 balandžio apskelbė streiką, reikalaudami mokesčio pakėlimo už darbą.

Streikuoja apie 300 darbininkų. Sustreikavusių skaitlius smarkiai auga ir gali sustreikuoti visi šios dirbtuvės darbininkai.

Kai kurių kitų vietinių dirbtuvių darbininkai irgi neužganėdinti darbo sąlygomis, pavyzdin, kaip girdėti Nuroko ir Kagano fabriku darbininkai.

Apie kitus tuo tarpu nieko negirdėti. Vištvanagis.

Mirė. Žvingių m. (Raseinių apskr.) mirė balandžio

12 d. d-ras Pranciškus Jau-nius, brolis garsaus mūsų kalbininko profesorius K. Jauniaus. Jį lydėti susirinko daugybė ir iš kitų parapijų žmonių; d-ras P. Jau-nius buvo visos apylinkės branginamas užtai, kad pigiai imdavo už receptus (nuo 5—20 kap.) ir šiaip žmonėms tarnaudavo.

Kurie gi pergalės?

Verkų valstiečiai (artimiausiu prie Vilniaus Rešies valsčius) nutarė uždaryti visus monopolius, alines ir net Verkų restauraciją. Traktierių savininkai padavė gubernatoriui prašymą neklausyti to valstiečių nutatimo.

Kaune. Licitacija.

Valstybinis bajorų bankas gegužės 28 d. ir birželio 4 d. paskyrė licitaciją keliatos Kauno gub. dvarų už skolą. Licitacijos vieta Peterburge.

("Liet. žin").

Spaudos paminėjimas

Vilniuj. Vilniaus lietuviai pasistengė kiek galint iškilmingiau apvaikščioti spaudos atgavimo dešimtmėtes sukaktuves. Balandžio 20 d. šv. Mikalojaus salėj buvo daktaro Bagdanavičiaus paskaita apie visą mūsų rašto istoriją, susirinkusių buvo daugiausia žmonių iš liaudies. Balandžio 24 d. ir gi šv. Mikalojaus bažnyčioje per pamokslą buvo priminta apie spaudos atgavimą. Balandžio 27 d. toj pačioj bažnyčioj buvo iškilmingos pamaldos ir tam tikslui pašventas pamokslas. Vakare gi tą pačią dieną miesto salėj buvo vaidinta "Amerika pirtyj" ir choras padainavo keliatą dainelių. Balandžio 29 d. "Rutoj" buvo mūsų rašytojų Žemaitės, Petkevičaitės ir advokato J. Vileišio paskaitos.

Reformatų tarpe.

Svobiškio parapijoje, atėjus ten naujam kunigui Šernui, apšvietimas pradėjo kilti. Prie pirmos komunijos, kuri buvo Verbų nedėlioje, 15 vaikų gerai buvo prisirengę: kiekvienas jų gerai mokėjo skaityti ir rašyti (Apskritai gi tarp reformatų nesą nemo-kančių skaityti Red.). Kun. Šernas uoliai platina pirmėviškus raštus. Delei jo daug kas išrašė "L. Ukininką" ir "R. Naujienas" ("R. Naujienos" nepirmėvių laikraštis, o tik gešeftninkų, pirmėvių prisimetusių; pirmėvių laikraščiai negali spauzdinti tokių tvirkinančių daiktų, kaip tai daro "R. Naujienų" leidžiamieji raštai Red.).

Svobiškietis.

Atidėta byla.

Balandžio 24 d. Vilniaus apygardos teisme turėjo būti "Liet. Ukininko" redaktorės M. Radzevičienės byla su Peterburgo pirkliau Smilga. Smilga kaltina Radzevičienę už šmeižimą, kam Smilga ("Liet. Uk.") buvo intartas

kaipo rašiusis valdžiai slap-tas skundas. Bylą teismas atidėjo, kad išreikalauti iš senato tos skundos kopijos (nuorašo).

Ta byla jau tęsiasi gana senai ir jau antrą kartą atidedama.

("Liet. Uk").

Nustojo ejęs Vilniuje lenkų progresistų dienraštis "Kurjer Krajowy". Jo buvusias redaktorius šaukiamas tieson už straipsnį "Popularna ideja", kaltinamas 129-tuoju baud. įst. straipsniu.

Joniškis, Vilniaus ap.

Po visų tų anuomet garsių ir liudnų nuotikių lenkininkai dabar Joniškėje niekeno nebaidomi lietuvių uja ir užsubrėžė visus lig pas-kutiniam išnaikinti. Jei kas lietuvių patrauks teisman, tai "lenkų" liudytojų prieš jį atsiranda kuodaugiausia, eina liudyti ir toki, kurie nieko nei matė, nei girdėjo, bet bile tik "litviną" paskandinus.

Pridedamųjų pamaldų bažnyčioje lietuviškai jokių nėra, o didesnėse šventėse pav. per Velykas net ir pamokslas nutraukiama. Lietuviai parapijonis prašė Valdytojaus leisti bažnyčioje gegužines pamaldas.

Akalicos ir Pušalaičių sodžiuose

(Pan. ap.), kaip praneša "Gol. M.", valstiečiai užpuolė blaivuos naujai renkančius aukas (tur but, Blaivybės dieną), sulaužę aukų dėžutes ir išmėtę pinigų šaukdami: "patįs girtuokliaujate, o mus blaivinate!"

"Lit. R.", paminėdama tą žinią, klausia: "Ar gi teisinga ši žinia? Ir delko S. P. A. kauniškis korespondentas savo laiku nepaskelbė jos, jeigu ištikrųjų taip buvo?"

("Viltis").

LIETUVIAI AMERIKOJ.

ATHOL, MASS.

Gegužio 24 d. buvo atvykęs pas mus su prakalbomis p. M. Norkunas, organizatorius ir pirmininkas Lietuvos "Vyčių" organizacijos. Prakalbų tema buvo — "Vyčiai". Pirmas kalbėjo vietinis klebonas kun. P. Meškauskas; jojo kalbos nepaliesio, nes nieko naujo iš jojo neišgirdome; bet p. Norkuno kalba šiuo kartu paminėsiu plačiau. P-as Norkunas kalbėjo neilgai, bet turinys jo kalbos ant tiek indomus buvo, kad nekurie athol'iečiai, nors ir nematę perleido visokių kalbėtojų, visgi panašią gal užgirdo pirmą sykį. Aiškino p. Norkunas apie jaunimo siekius, jojo priedermes, nurodė ko jaunimas turi saugotis ir prie ko glaustis. Pažymėjo visokius nevidonus, kurie norį jaunimą ištivirkinti ir su kuriais reikia vesti aštrią kovą. Šaukė jaunimą mokintis mankštinimosi, kad atsitikus reikalui ginti savo tėvynę nuo priešių ir vis vardan tautos, tikėjimo. Labai ir labai puiku! Nors nekurie šauksmai buvo šiurkščioje formoje išreikšti, kaip va: atsi-ritymas rankovių ir kvietimas jaunimą stoti kovon su priešais, kurių nepaminėjo.

Visa tai niekis, bet pažūrėkime, kaip dorai pasielgė p. Norkunas toliaus. Ištraukęs kokią tai laikraštį, išskleidė jį prieš save ir tarė: "Čion turiu laikraštį, kurio vardo neminėsiu, nes bijausi, kad tą žodį tarams nesubiauročiau savo lūpų, bet aš jums paskaitysiu iš to laikraščio vieną straipsnelį, kurio turinys jums parodys, kad tai jį parašė išgimęs žmogus." Skaito keliatą žodžių, meta laikraštį į šalį ir pradeda ilgą ir net baurią pasaką apie ištautėjimus, išgamas; koku klausyti ir dar tą koku didino, kad to pliauskimo klausėsi su pasigėrėjimu nekurie mūsų inteligentų. Ponai prakalbų vedėjai nesustabdė kalbėtojaus, nepareikalavo paaiškinimo, kas tai tokio darosi, apie ką kalbėtojas kalba, ne užklausk—kas tai per laikraštis kuris savo vardu baurina lūpas, bet iš kurio galima skaityti dešimtis-penkiolika žodžių, ne užklausk ir klebonas apie tai ir nedavė jokio paaiškinimo. Be jokių paaiškinimų ir praslinko visas dalykas.

Po prakalbų paprasė balso vienas iš publikos, butent p. J. Kavlaičia. Klebonas pirm prakalbų tarė, kad kiekvienas galės užduoti klausimus, kuriuos po prakalbų išaiškins. Taigi ir p. J. Kavlaičia uždavė keliatą klausimų, į kuriuos turėjo atsakyti p. Norkunas; bet kalbėtojas vietoje paaiškinimų sukėlė tikrą cirkusą vaizdelį... Ir turėjo viskas pasibaigti nieku. Antras paprasė balso J. Karosas. Pave-lyjo ir tam kalbėti. J. Karosas užėjęs ant estrados pasiaiškino, kad to nežinomo straipsnio autorium jis esąs ir kad tas galis subiaurinti lūpas laikraštis — tai "Ateitis". Prasė klebono, kad jis pavytų perskaityti prieš publiką visą straipsnį, idant publika, susipažinus su jo turiniu, galėtų patį spęsti ar galima pavadinti išgama tą, kas tą straipsnį rašė? Mat p. Norkunas paėmė iš to straipsnio vien tiktai du sakinius, kuriuodu visai neteisingai ir klaidingai išaiškino, savaip nušvietė. Klebonas pradėjo aiškinti, kad laiko nėsą, kad "Vyčių" reikia reikla apkalbėti. Ant galo spiriamas J. Karoso ir matydamas, kad visgi negalima stačiai atsakyti, nuo savęs kreipėsi prie klausytojų šiais žodžiais: "Atiduodu ant žmonių nusprendimo, bet matote patįs, kad vėlus laikas ir kad turime dar "Vyčių" susirinkimą padaryti."

Žmonės, žinoma, nubalsavo, kad nereikia klausyti J. Karoso ir nubalsavo tokiu keistu, nemandagi būdu, kad manau toki klyksmai, rėksmai, švilpimai, prasiwardžiamai nėra vartojami ir tarp prasciausio luomo žmonių. Trypė, šaukė: "Von, von!" "Neduot", "nereikia", "jukš, jukš!" Ir klebonas ploja rankomis ir žmonės siunta. Ir tas atsitiko po to, kaip buvo duota teisė kiekvienam atsiliepti, ir kaip p. Norkunas, kuris karštai kvietė ginti savo tautą, mylėti savo motinėles, tėvelius. Ne, negalima taip daryti. Kad yra kam mestas apkaltinimas ir dar žodžių: "išgimęs", tai turėjo leisti ir pasiteisinti. Privesti savo neapykantos jausmus prie tokių ribų, nuo kurių patiems sunku sugrįžti, reiškia nekulturingumą.

Kar—s.

ATHOL, MASS.

"Drago" 21 numerįj pastebėjau žinutę iš Athol'io, kurioje klebonas duoda man geroką pundelį pipirų už mano žinutes, tilpusias "Ateities" 16 ir 17 num., kaipio neteisingai nušviečiančias nekuriuos apsiėjimus iš Liet. Jaunimo Ratelio įsikurimo. Nerie žinau iš kur klebonas sėmė medžiagą savo žinutei, bet ne iš mano žinelių, tai faktas. Nerašiau tenai apie tai ir nemanau visai paliesti to klausimo, kaipio

labai jau atsiduodančio ypatingumą, tikrai pažįmėjau, kokių priemonių griebėsi vietos klebonas ir kairurie iš athol'iečių, kad išardytų tą Ratelį. Kad buvo vartojama ir gana keistos ir aštrios priemonės, tą pripažįsta net klebonas, rašydamas: "Tada buvau priverstas griebtis aštresniųjų priemonių." Bet kas tai buvo per priemonės, to nepasako.

Mano žinutės, tilpusios "Ateities" 16 ir 17 num., pasiliekia tikromis ir nėra reikalo apie jas kalbėti ir ginti jų, nes vienas pasakymas, neparemtas faktais, neturi jokios svarbos. Dabar pakalbėsime apie klebono kitus užmetimus, kuriuos jis daro mano ypatai. Rašo jisai, kad kun. Kemėsis ragino jį ir mane, kad sutvertumėme Athol'ij "Vyčių" draugijos skyrių. Tiesa, kalbėjome apie tai, bet tai buvo vien tikrai šnekta, jokių prižadėjimų iš savo pusės nedariau ir dar atsimenu, kad pastebėjau, kad nepažįstu tos organizacijos įstatų ir negaliu spręsti nei prieš ją, nei už ją; kaip pažįstu įstatus, tada pažiūrėsiu. Klebonas rašo toliau, kad aš norėjau pats vienas tvirti tą ratelį, bet jaunimas nesiraišė ir tada pasikviečiau kleboną talkon. Ne vien man vienam rūpėjo tas klausimas, bet dauguma iš mūsų labiau prisilavinusio ir pažangesnio jaunimo rūpinosi tuomi ir stengėsi iš paskutinių, kad įvykdžius šį sumanymą. Galėčiau nurodyti ir vardus pastarųjų, bet tegul pasilieka kitam skyriui.

Paminėsiu tikrai tiek, jog kadaisia patsai klebonas išsireiškė, kad jokių veikimų, jokių prasižadavimų nebus vartojama savo idėjų prieš pasmerkimui ir net papeikta politika nekuriu iš mūsų Amerikos kunigų, kurie smarkaudami, daug blėdies padaro tikėjimui ir jo pasekėjams... Nekalbėjau apie "Vyčius", vien tikrai apie Jaunimo Ratelį ir net apie kleboną, kad musų tikslas — apšvieta ir lavinimasis, bet ne tikėjimūsių dalykų tyrinėjimas. Gerai, gavau atsakymą nuo klebono, kad lai buna ir tautiškas, bet pareikalavo, kad "bedieviai" nebūtų priimami iš mūsų Ratelį. Bedievių pas mus nėra, yra tik L. S. S. 114 kp., kurią klebonas prie bedievių priskaitė. Nors tas reikalavimas nelabai sutiko su mūsų programu, nes mes artinamės prie viso jaunimo, kad tik dorą, o dauguma iš socialistų irgi yra dori, bet kad užtvirtinus savo Ratelį pasisekimą sutikome su tuo reikalavimu ir tada jau klebonas, neklausdamas nieko daugiau, pradėjo net agituoti už musų Ratelį. Bet prasilinkus kuriam laikui, nekuriu iš to pačio jaunimo sukėlė tarp musų vaidus, visais budais stengėsi išgauti iš musų tarpo kokią priešingą žodį ir tuč tuč jaus su žiniomis pas kleboną. Antra, pradėta kalbėti plačiau apie "Vyčius". Klebonas intikėjęs visokiems gandams ir jau geisdamas sutverti "Vyčių" skyrių musų miestelyje, kaip labiau katalikišką ir net klerikaliską, — žiūrint iš jų konstitucijos, — pradėjo karą prieš musų Ratelį ir tai viešai, per pamokslus bažnyčioje. Teisybė, pirm to užklausk mane apie įstatus ir paprašė juos jam paduoti. Tuo tarpu įstatai buvo pas Liet. Jaun. Rat. raštininką, kūrį tuo laiku dirbo dirbtuvėje. Pasakiau apie tai klebonui. Nespėjo praeiti dvi valandų, klebonas vėl pareikalavo iš manęs įstatų. Pasakiau tą patį. Sutikęs po darbo raštininką, pranešiau jam apie klebono reikalavimą. Žadėjo atnešti, bet tą dieną jau nesulaikiau. Ant rytojaus vėl, jau su karščiu, klebonas pareikalavo iš manęs įstatų. Ką gi turėjau padaryti?

Gavęs įstatus pasiūčiau juos klebonui. Maniau, kad jis, peržiūrėjęs tuos įstatus, pasirūpins

gauti iš musų šiokių-tokių informacijų. Ne tas buvo. Ant rytojaus užgirdau per pamokslą baisy prakeikimą musų Rateliui. Nusistebėjau. Be jokio iš musų pusės pasiaiškinimo, be jokio pasiteisinimo, paėmė ir užsmaugė musų pasiryžimus. Jei-gu kas ir prasikalsta, tai duoda laiko apsvaistymui savo kalčių, leidžia net pasijieškoti apgynėjus, bet klebonas savotišku būdu paėmė ir nuteisė... Bet kad paklaustum už ką, gal vargiai atsakytų. Prasidėjus iš klebono pusės smarkiai agitacijai prieš musų Ratelį, nekuriu iš narių pradėjus nerimauti, tapo sušauktas nepaprastas Liet. Jaun. Rat. susirinkimas, kad apkalbėjus, kas daryti.

Susirinko apie 25 nariai. Man paaiškinus kokiame keistame padėjime atsidurėme ir kad šiandien turime apsvaistyti, kokių taktikos prisilaikyti, tuli nariai, rodosi, du ar trys atsiliepė, kad reikia mainyti įstatus. Tada aš nurodžiau susirinkimui, kad visi mums daromi užmetimai niekuo nepamatuoti ir kad musų Ratelio siekliai yra prakilnūs ir nuoseklūs, ir patariau visiems darbuotis išvien. Sutiko visi apart vieno, kurs ramiai ap-leido susirinkimą. Nebuvo jokių reikalavimų permainingi įstatų ir aš nerėčiau ir nedaučiau stalo su kumščia, kaip korespondencijoje rašoma.

Ant klebono užklusimų, kuriuos jis kreipiasi prie mano asmens, atsakysiu su mielu noru. Klebonas nepasakė, kad nariai Liet. Jaun. Rat. eis į pragara, bet Ratelio iškeikimas mažai kuo skiriasi nuo pasiuntimo pragara. Prakeiktiems ten vieta, o ne kitur. Antra, klebonas grumojote neišrišimu nuodėmių, kurie neatsisakys nuo Ratelio. Tas dar baisiau. Jeigu žmogus ir norėtų pasitaistyti, bet negali, nes jam draudžiama. Padaviau apie tai anglųkusoje laikraštyje „The Boston Herald" rašoma.

Nekuriu iš lietuvių labai mėgstamą tuojau pranešti apie savo tarpe ištikčius vaidus svetimatams, o pastarieji, nežinodami tikro dalykų stovio, prasima-nebūtos daiktus. Taip buvo ir dabar. Nekuriu iš mano pažįstamų anglų dagirdę apie tai užklausk mane, aš jiems ir pasakiau teisybę.

Toliau, tiesa klebonas nesakė, kad visas Athol'io jaunimas susideda iš paleistuvių, bet pasakė, kad Jaunimo Ratelis bus paleistuvių lizdu ir ne aš vienas tą girdėjau, bet girdėjo visi.

Ar gi jau d-ras šliupas taip baisyus krikščionybės idėjai, kad vienas jo žodis pavers visus krikščionius į bedievių? Tokių tebeklų dabar neatsitinka. Žmogus protauja, mąsto ir jau nei kunigas nei šliupas negalės jo mąstymą pakeisti kiton pusėn. Labai žemai statai tamsta katalikus sakydamas su patosu, kad "galima braidyti purvuose, tikrai nereikia susipurvinti ir t.t."... Nejaugi dar žmonės, tamstos nuomone, tebėra savo išsivystymo kuditystės padėjimai, kad jau neatsikirs purvų nuo naudingų daiktų?

Tas mano pasiaiškinimas gal bus paskutinis; ant tokių nerimų užmetimų daugiau neatsakysiu.

Siūniu savo paaiškinimą "At." delto, kad klebonas savo žinutėje paliečia tik tuos mano raštus, kurie tilpo "Ateityje".

Kar—s.

LAWRENCE, MASS.

"Gyvoji Lietuva". Na tai pagaliau ir šio miesto lietuviai sulaukė tos progos, kad galėjo pamatyti p. Račiūno krutancius paveikslus, kuriuos jis parsigabeno iš Lietuvos. Gegužio 24 ir 25 dd. vakarais šv. Mykolo salėje p. Račiūnas rodė savo paveikslus. Išvėdus prieš savo akis beveik visą Lietuvą, kaip tai: Suvalkų, Kauno ir Vilniaus gu-

bernijų vaizdus, krutinę pradėjo krutenti džiaugsmas. Čia matėsi žymesnės paminėtų gubernijų vietos: miestai, miesteliai ir kaimai. Pamatei žmogus tą, ką taip labai jau širdis troško matyti, kur siela veržėsi ir geidė nuskristi. Svarbiausia pamatyti tuos takelius, kuriuos mes, atkeliavusie Amerikon, rodos, patį išmynėme, kuriais vaikščiojome. Įsigilinęs paveikslų turinčių išvisti daug, daug malonių, širdžiai artimų dalykų ir dalykėlių. Pavyzdžiui žiūrint į piemenuką, rodos, kad pats save matai vaikščiojantį Nemuno ar Vilijos pakraščiais, varinėjantį gyvulių kaimenę. Rodos vaikščioji žaliu pušynėliu, girdi kaip paukšteliai gieda ir čiulba nesuskaitomais balsais įvairiausias melodijas.

Šitie p. Račiūno rodomi krutantie paveikslai užinteresuoją ir sujūdina kiekvieną lietuvi, versta priverčia jį atsiminti jo širdžiai brangius ir neužmirštinius vaizdus.

Nebeatsimenu gerai kuriame lietuvių laikraštyje, rodos, korespondencijoje, skačiau kaip ir "kritiką". Ten buvo kritikuojama p. Račiūno nufotografuoti rugiapūtė ir šienapūtė, kur esą "gardys kšnukai" — nepadorūs vaikinių su mergaitėmis pasielgimai. Man gi rodos, kad ten nieko nepadoraus nėra, nes visi žinome, kaip Lietuvos jaunimas linksinasi ir žaidžia. Be to mes žinome, kad jaunimas niekada nebuvo ir nebus taip rimtas, kaip kairie musų inteligentai kartais įsivaizdina ir kaip norėtų, "kad būtų".

Besidžiaugdami savo tėvynės vaizdais, mes turėtume neužmiršti tarti širdingą ačiū p. Račiūnui, kuris tuos vaizdus pagaminė ir dabar mums, toli nuo savo tėvynės gyvenantiems, rodo.

Žmonių į p. Račiūno parengtus vaizdus, parengtus atsiminti, galėjo but daug daugiau. Apie neatsilankymo priežastis visai but galima spėlioti, bet tiek to.

J. K—s.

CAMBRIDGE, MASS.

Gegužio 24 d. buvo LSS. 71 kuopos rūpesniu parengtas vakarėlis. Šitas vakarėlis, galima sakyti, buvo vienas iš gražiausių; niekados tokio gražaus vakarėlio, kaip šis, man neteko čia matyti.

Tiktai keista, kad musų broliai, kurie vadina save apsišvietusiais, dar nemoka taip pasielgti, kaip žmonėms pridera. Iš-einant iš salės stumdosi ir nepadoriai elgiasi. Teko girdėti šitoks vienos moteriškos patarimas: "Ar negali tu užbraukti tam socialistui per valgomąją?" Užteks tuo tarpu.

Vienas iš soc.

MONTELLO, MASS.

Nors ir labai nemalonu yra polemizuoti, bet prie to verčia tų subjektų pluksninis banditizmas, kuris nepažįsta jokių ribų. Tuo plunksnos banditizmu užsima tuli vietos socialistai, kurie savo rašinėjimais bei gyromosi, kad buk tik socialistai pastatė Tautiškaįjį Namą, sukėlė vietos draugijose nesusipratimus, skandalus ir vaidus. Dabar jau ir jie pamatė, kad su tokioju savo darbu jau pertoli nuvažiavo, stvėrėsi už plunksnos, kad tuos savo sukeltus draugijose skandalus suvertus ant kitų ir tuo būdu save apibaltinus.

Štai vienas iš jų, p. V.—s. "Kel." N21 stengiasi apibaltinti savo nešvarų rašinį, tilpusį pirmiau tame laikraštyje, kuriame jis rašė, buk visi tautiečiai priešinasi Taut. Namu statymui, kad tiktai pasidėkavojant socialistų veikimui jis tapęs pastatytas. Ir tuo pačiu kartu jis stengėsi ne vien tik tą savo rašinį apibaltinti bei savuosius pa-

teisinti, bet dar kitų srovių asmenis apšmeižti. Pirmiausias jis rašė, kad Taut. Namu statymui priešinasi visi tautiečiai, o dabar, kad tiktai tuli. Tik klausimas: iš kokių šaltinių jis tas žinias semia? Jeigu taip but buvo, kaip jis rašė, tai faktais tą būtų pariparodęs, bet kad to nebuvo, tai ir pariparodyti negali.

Taipgi ir tas paskalas, buk kas ten norėjęs Taut. Namą "pagriežti" yra tiktai p. V. vaidentuvės išsivajotas ir jo sėbrų išplatintas.

Toliaus p. V., norėdamas parodyti socialistų nuopelnus, ir skaitlinėse sukiudo. Jis rašo, kad "susipratėliai" pastatė T. Namą už 19,000 dol., bet tai netiesa, nes šiemet išduota Taut. Namu Dr-jos atskaita rodo, kad pastatymas lėšavo 27,000 dol.

Nebeturėdamas daugiau kuo pasigirti p. V. rašo apie atskaitų išdavimą iš čia buvusio vinių darbininkų streiko. Jis sako, buk iš jo norėję atskaitą išgauti "kokie ten nežinomi" žmonės ir tuo tikslu, kad tautiečiai galėtų socialistus "vaginti". Bet ne taip buvo. Monteliečiai gana gerai žino, kad nuo p. V., kaip kasininko, atskaitų reikalavo ne koki nežinomi žmonės, bet pačių streikierių išrinktas tam tikras komitetas, kuris nuėjo pas jį pareikalauti, kad jis išduotų atskaitas visuomenei, gi kningas ir kvitas pavestų vietos darbininkų unijos skyriui. Atsilankius tam komitetui pas p. V. ir paprašius išduoti atskaitų, jis apie tą ir girdėti nenorėjo, dargi streikierių išrinktą komitetą iškoliojo ir parodė jam duris. Maža to, už atskaitų reikalavimą jis sumanė dar pamokinti streikierius, įsakydamas krautuvei, kur buvo išduodamas maistas, kad daugiau maisto nebeiduotų, nes esą streiko kasa jau "tuščia". Vadinasi jis tarė sau: pamokinsiu aš juos, tegu paba-dauja streikieriai, gal atskaitų nereikals. Bet streikieriai

nenusiminė delto; pareikalavę keliatą kartų atskaitų ir nieko nepesė, jie sušaukė susirinkimą, idant apsvaistytus, kas reikia su tuo ponu daryti, kad jis nenori atskaitų išduoti. Nutarta reikalauti atskaitų nors ir reikėtų šauktis teismo pagalbos. Ir dar tame susirinkime išrinkta 2 asmeniu prie pirmiau buvusiųjų, padidinta komiteto narių skaitlius. Tiems asmenims atsilankius pas p. V. ir griežtai pareikalavus atskaitų, jis, žinoma, noroms-noroms turėjo sutikti su jų reikalavimu — turėjo išduoti atskaitas. Gi kningų ir kvitų, kaip streikieriai aiškino, nedavęs del to, kad "ten ne viskas buvę gerai". Komitetas, išduodamas atskaitą, pažymėjo, kad kvitos (bilos) buvo perrašytos — sufabikuotos. Gražus darbas, ar ne? Štai kas parašyta to tam tikro streikierių komiteto, tarp kurio narių buvo ir paties p. V. parašas: "Atsilankę galutinam atskaitų peržiūrėjimui užbaigti, radome kvitas perrašytas..." Toliaus rašo: "Kningas ir kvitas kasierius A. V. atsisako perduoti vietiniam IWW lokalui..." Kaip matote tas kvitas, kaip perrašytas, "nelegališkas", kasininkas "konfiskavo". Turbut žėdnas, labai "sąžiningas" kasininkas, pasibaigus kasininkavimo laikui, užgriebia kningas bei kitus dokumentus? — Rods bus aišku, kad streikieriai reikalavo tų atskaitų tik tam, kad paskelbus jas visuomenei žiniai, o ne kokiame ten "vaginimui", kaip tai p. V. sapalioja.

Užbaigdamas savo rašinį p. V., pagavęs ypatingo inkvėpimo, lyg ir norėdamas savo priešams atkeršyti, pabriežia, buk esą "pranešama fabriky organizacijoms, kad veiklesniuosis socialistus prašalintų iš darbo." O tai esą tautiečių darbas. Tai yra būriausias šmeižtas, kad tautiečiai skundžia socialistus

fabrikantų organizacijoms ir tas šmeižtas niekuo nepamatuotas. Keista, labai keista, kad žmonės išdrįsta įvairiausių dalykų prasi-manyti ir laikraštini skelbti. Šmeižtai, vieny ant kitų nepa-matuoti užsipuldinėjimai prie-nieko gero negali privesti.

Galų gale turiu pasakyti, kad tų nesutikimus ir vaidus keliančių rašinių autorius yra žinomas, kaip galįs vos-ne-vos rai-des pakrevezuoti, o apie rašymą nėra nei kalbos. Delto savaimi-lenda galvon mintis ir liepia paklausti: kas stovi už p. V. pečių ir rašo tuos šmeižtus, kurie gim-do tarp vietos lietuvių nesuti-kimus? ir kiek p. V. už tą dar-bą rašančiam jo vardu užmoka?

— 25.

MONTELLO, MASS.

Agitacija. Diskusijos. Pradžioje birželio mėnesio bus Taut. Namu D-jos valdybos rinkimai; kandidatai jau paskirti. Kad bus valdybos rinkimai, tame, žinoma, nėra nieko taip labai svarbaus. Visa svarba tiktai tame, kad tuli "draugai" tuo tarpu visais budais smarkiai už savuosius agituoja. Agituojama ne vien tik ant gatvių kam-pų, bet taipgi ir biljardinėse. Nieko nėra blogo agituoti už vie-ną ar kitą kandidatą, bet šmei-žti kitus — tai jau per daug. Ar tas jų darbas atneš agitatoriams kokią nors naudą, tai didelis klausimas. Pamatysime, kaip bus. Bet man rodos, kad balsu-tojai vis delto turėtų atkreipti savo domą ir nebalsuoti už tuos kandidatus, už kuriuos labai agi-tuojama, nes jiems ne draugijos gerovė rūpi, bet tuščia garbė ir savo draugų reikalai.

Gegužio 17 d. buvo diskusijos temoje: "Revoliucija ar Evolu-cija pageris darbininkų buvį?" Dauguma diskusantų buvo kar-šti "revoliucionieriai", kurie sa-kėsi esą šiandien gatavi kristi po priešų kojomis, nes vis viena reikėsia mirti."

Kol diskusavo, tai dar buvo drąsus, bet kaip pasibaigė dis-kusijos, kaip reikėjo nubalsuoti ir parodyti, kuri pusė laimėjo, tai musų drąsuoliai "ui, ui, ui!" ir bijo. Geriau esą šį kartą ne-balsuosim, nes dauguma balsų gali but nubalsuota, kad "revo-luciija pageris darbininkų buvį", o tai bus negerai — salėje esą korespondentai, galį dar apie to-kį nubalsavimą į laikraščius pa-rašyti, o Dėdė Samas už tokias diskusijas bei tokiuos nubalsavi-mus galįs nusiusti... akmenų skaldyti. Ir nebalsavo del to, kad nenusiustų akmenų skaldyti.

Ten buvęs.

NAUGATUCK, CONN.

Neužsiganėdinimas socialistų valdymu. Šį miestą per du metu valdė socialistai ir jie pa-tįs gyres, kad geriausiai valdą. Bet šio miesto gyventojai nebuvo užganėdinti jų valdymu, ką parodo jau ir tas, kad šiemet tu-lus prieš laiką iš valdybos reikė-jo prašalinti už kokiuos tai dar-belius. Per šiuos miesto valdy-bos rinkimus socialistų balsai žymiai sumažėjo. Žinoma, soci-alistai to fakto nepripažins, bet paprastu būdu tikrins, kad socialistų balsų skaitlius šie-met pasidaugino, kad pasidėka-vojant tik "kapitalistų partijų" susivienijimui neišrinko jų mie-sto valdybon.

Gegužio 4 dieną buvo šio mie-sto valdybos rinkimai. Visos partijos statė savo kandidatus. Republikonų partijos kandida-tai gavo 751 balsą, demokratų — 654 b., socialistų — 533.

Taigi miesto valdybon pateko republikonų partijos nariai. Tu-li iš buvusios socialistų miesto valdybos narių (jų tarpe ir vie-nas lietuvis) traukiami tieson. Bėda! neteko vietos ir dar tie-son traukia.

Savasis.

NORWOOD, MASS.

Ir musų mieste jau atsirado

tokių nelemų gaivalų, kurie rašinėja į laikraščius ir bereika-lingai kabinėjasi prie korespon-dentų, buk jie neteisingai apra-šo dalykus. Toki ponai berašinė-dami "vardan teisybės" prirašo visokių nesamonių, nebutų da-lykų, sukelia tarp vietos gyven-tojų lietuvių neapykantą ir pa-stato laikraščius keblan padėji-man. Štai paimekim kadir "Lai-svės" N36, kur tulas p. Labda-rietis sielojasi del Zanavyko ko-respondencijos, tilpusios "Ate-ities" N17. Mat p. Lab. nepati-ko, kam aš išdrįsau, jo nepasi-klausęs, rašyti apie buvusias "Vyčių" dr-jos prakalbas ir apie p. Ščenulevičiaus paskaitą te-moje "Chemija", kam aš pami-nėjau, kad jo paskaita visiems patiko. P-as Lab. kabindamasi prie mano korespondencijos jieš-ko budų, kad kaip nors priparo-džius, kad ta paskaita negalėtų visiems "Vyčių" dr-jos nariams patikti. Tarp ko kito jisai rašo: "...chemijos mokslas su jo 'vy-čiais', kur nariai po prievarta turi eiti išpažinties, skiriasi, kaip ugnis su vandeniu. Prele-gentas aiškiai išdestė, kaip žmo-gaus kunas subudavotas, kokias užduotis turi atlikti jo organai ir prie jo prie to, kad žmogus, tai ne kas kitas, kaip gamtos garinė mašina. Apie dušią, apie jos užduotis, kur ji randasi, pre-legentas visai neminėjo. Mato-mai, chemijos mokslas visai jos nesuranda..." Na, kam, rodos, p. Labdariečiui rupintis apie "vyčius", jei jiems nepatiko mi-nėta paskaita ir prelegento išva-dos? Tegu jie rašo į savo or-ganus ir išrodinėja, kad jiems nepatiko, tegu patįs rupinasi sa-vo reikalais, o ne p. Lab. Ir kam gi baidyti jaunimą nto moks-liškų paskaitų? Rods reikėtų dar patarti atidžiai klausyti ir švietiesi. Tegu klausosi paskai-tų iš chemijos, biologijos, astro-nomijos ir kitų mokslų, tegu ei-na išpažinties, juk delto niekam

reikėsia mirti." Tada-tina p. L. nekišti savo nosies ten, kur nereikia.

Toliaus jis rašo, kad jam yra žinomas p. Zanavykas (mat spė-ją, kad pažįsta jį), kuris pir-miausias įvairiais budais šmeižęs Liet. Labdarystės D-ją, o dabar, kada tapo "Ateities" korespon-dentu, tai permainė savo kaukę (ličnyą), užsimovė truputį šva-resnį ir jau pradėjo kitaip kal-bėti. Bereikalo p. Lab. mėgina įspėti, kaip aš vadinuosi ir ne-jam žinoti. P-as Lab. turi pil-ną teisę irgi vadinti mane šmeižiku ir kitokiais vardais, jei jis priparodys, kad aš tokioju esu. Tečiau kol-kas jis to nepri-parodė ir niekados neprirodys.

Galų gale priminsiu dar p. Lab., kad aš rašydamas į laik-raščius neturiu omenyje lapės politikos (tą politiką p. L. gali sau pasilaikyti) ir nerasau ne-teisingų, vienašališkų žinių, bet tiktai gryną teisybę. Niekados nešmeižiau nei draugijų nei as-menių, nes šmeižius skaitau la-bai žemu darbu ir palieku tiems, kurie naudoja lapės politiką.

Zanavykas.

CAMBRIDGE, MASS.

Ta moteriškė, kurią kun. J. Krasnickas gegužio 17 d. bažny-tinėj salėje apstumdė, pasisam-dė vieną iš geriausių advokatų ir užvedė bylą, kuri bus nagri-nėjama birželio 3 d. Po teismo pranešiu apie tos bylos pasek-mes.

"Nekalto Prasidėjimo" mote-rų draugija baisiai užpyko ant kunigo už tokį jo pasielgimą, tuojau pasitraukė iš bažnytinės salės ir nusisamdė sau kitą. Da-bar savo susirinkimus laikys po No. 271 Cambridge gat.

Viršminėta draugija gegužio 22 d. laikė nepaprastą savo susi-rinkimą, kuriame nutarė atsisa-kyti iš-po kunigo globos ir kiek galint pagelbėti savo nuskaustai narei varyti bylą. Laputis.

Visi raštai, kurie laikraščiu siunčiami, turi but pažymėti autoriaus parašu ir adresu. Pasi- rašantieji pseudonimais, turi paduoti, Redakcijos žiniui, ir sa- vo tikrąjį vardą.

Netinkamus laikraščiu rank- raščius Redakcija, pareikalauta, grąžina autoriui jo paties lėšo- mis.

Reikia rašyti tik ant vienos popierės pusės, paliekant pla- čius tarpus tarp eilučių.

Apžvalga.

Boikoto šmėkla Lietuvoj. Perspausdiname iš "Lietu- vos Žinių" p. Sf. trumputi straipsnelį, kuris puikiai charakterizuoja kaikuriuos Lietuvos dvasininkus ir pa- rodo, kokių priemonių jie dar griebiasi kovai su nepa- tinkamos pakraipos laikraš- čiais.

"Ne bereikalo sakoma, kad spaudos žodis didžiausias pa- saulio galiu. Matoma, ge- rai tą atjaucia mūsų dvasi- ninkai, kad taip smarkiai griebiasi su juo kovoti, net kraštutinių priemonių grie- damiesi. Pradedama skelb- ti boikotas tiems žmonėms ir įstaigoms, kur pardavinė- jami ne jų pakraipos laik- raščiai. Net bažnyčios sa- kykla pagalbon šaukiama. Iš jos šiaulių žmonės klausosi, kurių sankrovų reikia išstolo atsilenkti ir netik tų piktųjų raštų, bet ir šių prekių neimti. Pavardės, tiesa, nenudomos, bet nu- sakomos vietos ir jos vi- siems žinomos.

"Tos aprenkiamosios vie- tos pasirodė Jacevičiaus ir Segalio sankrovos ir darži- ninko Selskio budelė. Kitos sankrovos, kaip "Birutės", Savičiaus, Zaborskių, jau anksčiau apsisalė nuo tų "piktžolių". Pabugo ir Sel- skis. Gavęs iš klebonijos užgintųjų laikraščių "indek- są", intekė jį pardavinėto- jai, leides tik laikyti žalia- lapius ir geltonlapius laik- raščius. Kaikuriuos vėl san- krovos slapta iš po stalo gi- namąjį vaisių pardavinėja, — bijo, mat, nustoti savo klientų, kad ir "pagedusių- jų".

"Juokingų kartais dialo- gų tenka pasiklausti san- krovoje. Štai darbininkas negavęs "kitokių" laikraš- čių Savinčiaus kningyne pa- juokiamai sako: "Tai bijo- ties laikyti?" "Kodel?" — klausia jo pardavinėtojos, lyg nesuprązdamas jo. — "Gi kad neištekėsitė. Kuni- gas šliubo neduotų", — atsa- ko jis.

"Kažin tų boikoto skelbė- jų ar galvojama apie jo pa- sekmes, ar tai gera sėja- ma sėkla, ir koks jos vaisius bus: meilė ir santaika ar kerštas ir neapykanta. Var- šuvos nelemtojo boikoto pa- vyzdis neturėtų, rodos, ras- ti pasekėjų.

"Kalbant apie boikotą pri- sieina paminėti ir kitas ga- na keistas apsiereiskimas. Šiauliuose netruksta lietu- vių profesionalų (gydytojų, advokatų ir tt.). Tačiau kuniginė šv. Juozapo dr-ja

laiko žydą daktarą, vaistus ima iš žydų aptiekos, bažny- čios (konsistorijos) bylas veda žydas advokatas. Tau- tininkams klėrikalams lyg būtų ir nenuoseklu."

Streikas, kuris nesujudi- no "darbininkų užtarėjų". Argi tatau nenuostabu, kad lietuvių socialistų laikraš- čiai, kurie visuomet labai greitai patiria apie iškilu- sius streikus vienoje kurio- je lietuvių įsteigoje ar tau- tininkų laikraščių spaus- tūvėse, dabar negalėjo patirti bei sužinoti apie iškilusį streiką lietuvių socialistų laikraščio "Naujienu" spau- stūvėje, kuri dargi yra uni- jos spaus-tūvė? Bet nesiste- bėjime, nors ir kažin kaip nūostabiai tai išrodytų, nes žmonės tegali būti tiktai žmonėmis, kurie visu-pirma moka ginti ir gina savo rei- kalus. Net ir pačios "Nau- jienos", kurios su patosu pamini kuone kiekvieną streiką, apie savo darbinin- kų streiką nieko nerašo, lyg nebylės tyli. Apie šį "Nau- jienų" darbininkų streiką p. Sb. "Lietuvos" 21-am nu- meryje taip rašo:

"Nemalonią savaitę turė- jo "Naujienu" bendrovė: ke- lių dienų tarpe pasitaikė taip, kad spaus-tūvė iškilo darbininkų streikas ir uni- jos ženklas (label) tapo spaus-tuvei atimtas. Strei- kas kilęs prie sekančių ap- linkybių: nekurie spaus- tūvės darbininkai nusiskundė,

buk jiems algos laiku neiš- mokamos, o vienas iš jų tvir- tino, kad jis daug dirbęs 'overtime'o' ir jam priklaus- sà nuo bendrovės už darbą apie \$500.00, kurių jam ne- norima išmokėti. Bendro- vės gi manadžierius ir vy- riausias jos stockholderis, J. Ilgaudas, buk tvirtinąs, kad minėtasai linotaipestas-dar- bininkas tuos uždirbtus pi- nigus pas jį pasidėjęs kaipo "depozitą." Kito irgi turė- ta su bendrove kokis ten "triu- belis," — žodžiu tariant, vie- ną dieną darbininkai išėjo ant streiko ir prašė kitų spaus-tuvių zecerių, kad nei- tų "Naujienu" spaus-tūvėn "skebauti." "Nauj." vienok neunionistų "skebų" gavo, kurie gelbėjo darbą atlikti. Sakoma, "Naujienu" spau- stūvė, kuri yra unijinė spau- stūvė, ir pirmiaus neunijni- nius zecerius naudojusi "overtime" dirbti. Vienas darbininkų, kursai jautėsi neužganėdintu, nusiskundė zecerių unijos valdinin- kams, kurie, dalykų stovį ištyrę, delei esančių spau- stūvėn nereguliariškumą atė- mē iš spaus-tūvės unijos ženklą. Visa tai vienok ne- ilgai tėsėsi: spaus-tūvės ma- nadžieriui pasisekė užmegs- ti tarybas su prasišalinusiu linotaipestu, kuris, kaip p. Ilgaudas pranešė, sugrįžo darban senomis išlygomis "iki seređai pakol nesusitai- kins, arba naujo darbininko spaus-tūvė negaus."

"Prašalinus esančius spau- stūvėn nereguliariškumus ir prisitaikius prie unijos rei-

kalavimų, spaus-tuvei unijos ženklą vėl sugrąžinta."

Amerikonai rengiasi iš- leisti lietuvių šokių muziką. "Vien. Liet." 20-am num. p. Žinunas savo koresponden- cijoj iš Chicagos rašo:

"Kiek matyt iš korespon- dencijų, kituose miestuose lietuvių dar nešoka lietuviš- kų šokių savo baliuose; — priežastis, man rodos, yra tame, kad lietuviškiems šo- kiams nėra dar spausdintos muzikos. Bet Chicagos lie- tuviškuose vakarėliuose tik ir šoka "klumpakojį", "suk- tinį", "noriu miego" ir ki- tus; tik ten jų nešoka, kur svetainės savininkas yra už- draudęs šokti tulus lietuviš- kus šokius iš baimės, kad ne- sulūžtų svetainės balkiai! Vėlesniu laiku lietuviški šo- kiai pradeda rodyties ir amerikonų vakarėliuose. Man teko buti viename va- karėlyje, kur jau patįs ame- rikiečiai šoko lietuviškus šokius. Kitataučiai mažų jau ir pralenktų mus šokda- mi lietuvių šokius, jei tik bu- tų lengvai gaunama muzika. Čia mat tik nuo vieno kito graibo nuorašus lietuviškų šokių, kol nėra atspaus- tų. Mat, lietuvių, ypač mūsų kningų leidėjai, neprisiren- gia, bijosi, — gal, sako "ne- apsimokės" išleisti šokius.

"Man teko sužinoti, kad amerikonai rengiasi išleisti lietuviškus šokius, — dabar rengia viršeliams gražias vi- niertes lietuviš- s motyvus, papuošti. Ot, tai bus šposas mūsų kompozitoriams ir iš- leidėjams! Žinoma, tasyk bus galima gauti pigiai lie- tuviškų šokių muzikos visur ir, be abejonės, pradės nau- doties savo tautos šokiais vi- sose lietuvių apgyventose kolonijose.

"Lietuviams vis dar truk- sta mandagumo ir dvasios. Tarpe savųjų kitas mano galys kalnus nuverst ir vis- ką žinąs, bet kaip tenka at- sirasti svetimojo publikoj ir šviesesnėj vietoj, tai pasi- junta esąs tik žemės vabalė- lis, mažiukas."

D-ras J. Basanavičius iš- rinktas Genevos Mokslo Akademijos nariu. "Liet. Zin." praneša, kad "Litvos" redaktorius, gavo iš Ge- nevos Mokslo Akademijos laišką, kuriame pranešama, kad gerb. d-ras J. Basanavi- čius išrinktas tos Akademi- jos nariu. Tam tikras dip- lomas jau išsiųstas d-rui Basanavičiui.

Atsiminimas iš anos gadynės, kai buvo užginta spauda.

Airiogalos padangėje Kau- no g. pirma spaudos atgavi- mo atsižymėjo kningų plati- nimų Jonas L-šius. Jis pri- kalbino ir kitus užsiimti ši- tuo darbu. R-tis ir viena moteriškė tai net vežimus veždavo lietuviškų kningų.

Pr. V-nis, kaip suvėjas, eidavo per sodžius siuda- mas. Vieną kartą atėjo įsai

siutų pas Joną L-šių, kuris buvo lietuviškų kningų agen- tas. Viename vakare su- valgius vakarienę ir visiems nuėjus gultų, J. L-šius, už- dars langines, atsinešė prie stalo kningų ir laikraščių glėbį ir pasiūlo Pr. V-niui pirkti ir per keliatą vakarų skaitė jiedu drauge lietuviš- kus laikraščius. J. L-šius, emė kalbinti V-nį, kad jis geriau užsiimtų kningų ga- benimu iš Prusų. V-nis su- tiko.

Pirmą kartą V-nis su L-šiu išėjo į Prusus 1892 me- tais. Ties siena kaž-kur prapuolė L-šius ir V-nis li- kęs vienas nebežinojo, ką daryti.

— Beklaidžiodamas — jis man pasakojo — užėjau pas vieną ukininką prašytų, kad duotų valgyti nors už pini- gus. Bevalgant išsikalbėjau, delko aš čia vaikščioju. Ge- ra šito ukininko duktė ap- siėmė mane pervesti per sie- ną. Atvedė ji mane prie pa- čios Prusų sienos ir pasakė:

— Palauk, tamsta, čia. Aš eisiu pažiūrėti, kada ge- riau bus pereiti. Kai užgir- si mane kosėjant, tuoj eik anon pusėn.

Už geros valandos girdžiu kosti. Pasikėliau, einu... kaip gi aš nustebau, kaip pamačiau prieš mane karei- vį stovint:

— Stoji! Kas čia?
— Savas, — atsakiau.
— Duok pinigų, tai leisiu.
— Kiek? — paklausiau.
— Penkine (5 rub.).

Aš pradėjau prašyti, kad nuleistų, kad aš tiek ne- turiu. Jis sutiko ant trijų rublių. Gavęs pinigų liepė man pereiti galu pirštais per pylimą, kuris buvo gra- žiai išbertas smėliu ir grėb- liu išakėtas. Man perėjus jisai kardo viršune užtaisė tą vietą, kur aš buvau atsi- stojęs galu pirštais.

Tilžėje pas Mauderodę ra- dau L-šių. Iš Tilžės susita- rėme grįžti drauge namo. Sulaukę sutemos išėjome. L-šius, kaip senas vedėjas, mokėjo pereiti sieną ir be papirkimo.

Tik mums perėjus per sie- ną, užgirdome, kad kas su- švilpė. Mudu pasileidova bėgti. Bėgiant inkritau į vandenį (ravą) iki pažasčių. Tai buvo apie Visus šventus. Išlindus man iš ravo bėgo- me toliau kas sau. Kur jis dingo, tai nežinau. Aš gi atbėgęs vieno ukininko pa- šarinėn (kur gyvulių pašar- ras sudėtas), kningų poką pakišiau po rentyniu ir šiau- dais užbarsčiau, pats gi už- lipau ant balkių sudėtų kar- čių, kur džiovinasi durpės. Kokiai valandėlei praslin- kus užgirdau rusiškai šne- kant. Tai buvo kareiviai. Jie išbadė visus pakraščius durtuvais, bet, mano laimė, niekur neužčiuo kningų. Pradėjo durtuvais badyti durpes, kur aš buvau pasi- slėpęs. Aš iš bailės ko ne numiriau. Vienas kareivis atsistojęs ant vežimo, žvilg- terėjo, ar nieko nėra ant vir- šaus, bet manęs nepamatė.

— Ot sobaka, gdie on pro-

pal?—koliojasi kareiviai. — Čiort s nim. — Kareiviai iš- ėjo. Aš atsėdusęs ir nusira- minęs, pasiėmęs kningas pardumiau namo. Buvau prisizadėjęs daugiau nebeiti į Prusus, bet išpardavęs kningas ir vėl nuėjau ir vaikščiojau lig 1904 m.

Tiek man pasakojo Pr. V-nis apie savo vargus ga- benant kningas iš Prusų.

Norėčiau dar suteikti ži- nių žiupsnelį, kaip mes Ai- riogalos padangėje lietuviš- kas kningas platindavome. Mano pažįstamas J. L. ga- bendavo daugiausia svietiš- kas kningas ir labiau politi- ško turinio ir jis taip buvo įpratęs prie tos politikos, kad 1905 m. emė sakyti vie- šai prakalbas ir vadintis so- cijalistu. Kai atėjo dragu- nai malšintų, tai jį suėmė ir paskui nuteistą išvarė Sibi- rijon, kame ir dabar įsai gyvena. Antras mano pažį- stamas Pr. V. neprigūlėjo prie jokios partijos ir ra- miai sau gabeno maldaknin- ges ir šiaip dvasiško ir sve- tiško nekalto turinio knin- gas, kalendorius ir t.t.

Mūsų padangėje 1895 m. buvo susitvėrusi jaunimo kuopelė, kurios nariai iš su- dėtų pinigų slapta išsirašy- davo sau laikraščius ir knin- gas. Šventadienių gi vaka- rais sueidavome pas kningų taisytoją J. ir užsidarę lan- gines skaitydavome ir knin- gomis dalindavomės.

Vieną sykį subatoje nuė- jau į Plentarko maluną, ku-

rį valdė žydas. Tai buvo pabaigoje lapkričio 1904 m. Žydas skaitė laikraštį apie japonų karą su rusais. Už- klausus, kas girdėti, man at- sakė, kad dar menkai muša- si, bet Portarturas neišturė- siąs. Aš giliai atsėdusęs pra- tariau:

— Tamstos tai bent turi- te savo spaudą ir galite be- bailės skaityti savo kalboje kningas ir laikraščius, mu- mums tai bėda: mes neturi- me savo spaudos, mes turi- me su nekalčiausia kninga- slėpties.

— Juk ir jums leista spau- da, atsakė žydas malunin- kas.

— Ar gali buti? — klau- siau aš visas nustebintas.

— Taip rašė mūsų laik- raščiai, kad išėjęs manifes- tas ir esą leista lietuviškas kningas spaudinti. Nese- nai gi rašė, kad Peterburge išėinąs "Lietuvių Laikraš- tis". Mūsų lairraščiai buvo net jį apskelbę lietuvių rai- dėmis.

Prašiau maluninką, kad jis man parodytų tą apskel- bimą, bet jis nerado. Nak- timis negalėjau užmigti: aš buvau užsiėmęs mislimi, ar gali tai buti, kad lietuviams leista spaudą.

Gruodžio mėnesį 1904 m. nuėjau Airiogalos bažny- čion. Po visam sutikau var- gonininką ir užkalbinau:

— Tamsta skaitote lenkiš- kas gazetas, ar negirdėjote nieko apie lietuvių spaudos grąžinimą?

— O kaip gi, jau leista, — linksmai atsakė vargonin-

kas. — Eikime pas mane, tai parodysiu.

Nuėjau pas jį. Davė man "Lietuvių Laikraščio" pir- mąjį numerį ir "Vilniaus Ži- nių" kvieslį. Namu eidamas bent kelis sykius buvau iš- siėmęs iš užančio ir su ne- išpasakytu džiaugsmu žiu- rėjau ir gerėjau...

Vakare namo parėjęs bal- siai perskaičiau laikraštį su- sirinkusiemis pas mane kai- mynams. Ir dabar atmenu, kaip mes prisijuokėme be- skaitant apie tai, kaip ku- mai vietoje vaiko parvežė namo katiną. Tame pačiame vakare susidėję su kaimynu išsirašėme "Vilniaus Žinias" visiems metams. Nuo to lai- ko mes visuomet skaitome laikraščius.

A. Kučinskas.
(“Aušra”).

Ivairios pastabos.

Vieno laikraščio kningų sankrovoje yra dar daug ne- išparduotų egzempliorių vie- no kalendoriaus, kurio nie- kas nebeperka ir net Lietu- von bei kituose Europos miestuose jo nebeprima.

Hm... o juk tas kalendorius tik tam išleistas, kad visus jo atspaudintus egzemplio- rius pardavus ir gerą biznį padarius. Todel to laikraščio redaktorius, pasinaudoda- mas iš progos, ir parašė ap- žvalgoje puikią recenziją apie savo kalendorių, kurio

niekas nebeperka. Tą pro- gą jam suteikė vienas to ka- lendoriaus egzempliorius, garbingai sugrįžęs iš paties Paryžiaus... Na, žinoma, "business is business"! Bet, deja, redaktorius turbūt pamiršo, ne kitaip, recenzi- joje pažymėti, kad tas dar- bas ne kieno kito, kaip tik- tai lietuvių ambasadoriaus, kuris lietuviams reprezentuo- ja garbingame Paryžiuje. Jeigu to nebut pamiršęs, tai, be abejo, jo draugai ir pa- sekėjai but labai supykę ir ant keršto lietuvių ambasa- doriui visus likusius kalen- doriaus egzempliorius išpir- kę. Išidėmėkite todel, kaip tai svaru yra — nepamiršti.

* * *

Vis kas-nors naujo, vis kas-nors nepaprasto. Na-gi, tik žiūrėkite, o jeigu norite, tai klausykite apie ką Mon- tello lietuvių tarp savęs šneka. Jie šneka, jei toms šnekoms galima tikėti, kad vieno gero išauklėjimo pa- nelė, korespondentė-žurna- listė, išdumų kur tai ant vakacijų palikdama "nekal- tą prasidėjimą"... Gaila, kad lietuvių monteliečiai neteko tokios garbingos ypotos, ku- ri nemaža straipsnių para- šydavo apie pavyzdinę gy- venimą, apie pasenusius ir savo laikus atgyvenusius moralus bei kitus dalykus.

* * *

Ištikro, to d-ro Basanavi- čiaus didelio socialistų prie- šo esama. Imk tu man ir (Tąsa ant 6-to pusl.).

(Tąsą nuo 4-to pusl.).

Ivairios Pastabos.

sumanyk lietuviams raudonos spalvos vėluvą ir dar su šventais paveikslais! Mes gerai žinome, kad mūsų socialistai visus tuos šventuosius ir tautinius dalykus skaito kapitalistiškojo surėdymo tvariniais. Dabar tai turbūt raudoniams kaklaraiščiams bus galas. Ir kaipgi ne? Nes juk nei vienas geras socialistas nenorės nešioti tautinio skarmalo ir nenorės, kad jį vadintų tautiečiu! Žinoma, kad nenorės.

Velnias žino, kas ten toje Chicagoje darosi!? P-as Grigaitis nuvažiavo į Chicago pamokinti SLA. sąnarius rokuoti ir kaip reikia žiūrėti į "Tėvynės" redaktoriaus edžias. O dabar štai SLA. kuopos sąnariai siunčia seimam daryti rokundų p. Balutį. "Kova" labai puikiai žino, kas per vienas tasai p. Balutis — jis kad parokuoja, tai parokuoja. Delto ne be reikalo "Kova" susirūpino ir klausia pati savęs: kokios bus tos p. B. rokundos? — gal "Tėvynės" redaktoriui, sulig p. B. apskaitliavimo, teks pinigai, o p. Grigaičiui šventakupriška špyga? Pamatysime.

Kaip matome iš paskutinių laikraščiuose tilpusių žinių, tai Montello miesto lietuvių kolonijoje viešpatauja karo vėsula, kaip ir sakysiu, Vera Cruze. Skirtumas yra tik tame, kad pastarajam Huertos kareiviai su Suv. Valst. kareiviais šaudosi švininėmis kulkomis, o pirmajam Vizbaro legijonai su korespondentais, kad pyškinasi tai pyškinasi iš rusiško žodyno pasiskolintais perlais. Viva Vizbara! Viva korespondentai! Daugiau drąsos ir narsumo, vyrai!

Ha! Ar jūs skaitėte "Atėityje" tilpusį Vik. Paparčio straipsnį "Truputis pipirų senberniams"? Šimts paralių jį žino, kodėl jam, tam V. Paparčiui, taip sudrebėjo kinkos prisiartinant "senbernių gadynei"? Net gaila jo ir jo draugų-bičiuolių, kuriems prisieina apsikabinti kokį surudijusį lokomotivą ir, anot V. Paparčio, nelaimingai važiuoti. Bet mato ma, kad ir jo nekokių senbernių esama, arba blogoje senbernių kompanijoje buta, nes susipažinta tikrai su paskutinio sorto senberniais. Tulo mokyto žmogaus yra pasakyta: "Parodyk man savo draugus ir aš pasakysiu, kas tu esi." Tas pasakymas kaip tik ir tinka Vik. Paparčio apibudinimui.

Man rodos, kad senberniai, kurie netingi dirbti, kurie užsimoka šeimyninėms už kambarį ir valgį, turi nekiek neblogesnę gyvenimą, už ne-senbernius.

Be to, kartais senberniai dargi gali but laimingesni už ne-senbernius, butent tuos, kurie apsiveda su panėlėmis, labai dabar mėgiamomis "tango" ir kitus naujos gadyinės šokius šokti, kurių ir taip jau tuščios galvos pilnos visokių vėjų-sukurių. Tokiems ne-senberniams, apsiavedėliams — duodu garbės žodį — niekas, o niekas laimės nepavydi, nes jiems kopustus išverda neplautam puode ir valgo jie — tftu! — su apskretusiais šaukštais. Taigi bereikalo Vik. Papartis niekina senbernišką stoną.

J. K.—s.

Brolių Grimmų.

Auksaplaukė.

Kartą gyveno mažą, mažą mergaitę. Ją vadino Auksaplauke delto, kad ji turėjo labai gražius auksinės spalvos plaukus. Kartą Auksaplaukė ėjo per mišką, nejučiomis iškrypo iš kelio ir paklydo. Ilgai ji klaidžiojo, jįškodama kelio į namus, bet nesurado. Staiga ji pamatė miško viduryje savotišką, mažą namelį. Žiūrė — durys atdaros, bet namelyje nieko nėra. Jinai įėjo į vidų.

Tame namelyje gyveno trys lokiai. Pirmasai lokis — tėvas, jį vadino Miku. Jis buvo didelis ir kudlotas. Antrasai lokis — tai motina. Ji buvo truputį mažesnė už senį lokį. Trečiasai buvo tai mažas lokelis — Mikutis. Lokiu tuo tarpu nebuvo namie. Jie buvo išėję po mišką pasivaikščioti.

Namelyj buvo du kambariui: vienas valgomasai kambarys, antras — miegamasai. Mergaitė įėjo į valgomąjį kambarį ir pamatė ant skobnio tris indus su valgiu. Iš pirmutiniojo indo valgė patsai lokių tėvas, iš antro, truputį mažesnio — lokių motina, o iš mažiausiojo, mėlyno indo, mažasis Mikutis. Prie kiekvieno indo buvo padėtas šaukštas — didelis, vidutinis ir mažutis.

Mergaitė paėmė patį didžiausį šaukštą ir valgė iš didžiausio indo; paskui paėmė vidutinį šaukštą ir valgė iš vidutinio indo; pagaliau paėmė mažiausį šaukštą ir valgė iš mažiausio indo. Mikučio valgis jai geriausia patiko.

Mergaitė norėjo atsisėsti ir pamatė prie skobnio tris kedės: vieną didelę, lokių tėvo, antrą — mažesnę, lokių motinos, trečią, mažą su mėlyna poduškaite — Mikučio.

Užsikabino ji ant didžiausios kedės, bet nuo jos nu puolė; paskui atsisėdo ant vidutinės kedės — ant tos nesmagu buvo sėdėti; pagaliau ji atsisėdo ant mažiausios kedės ir susijuokė — čia taip smagu sėdėti. Ji paėmė mažąjį indelį ir pradėjo valgyti. Išvalgius visa, supties.

kas buvo indelyje, pradėjo

Netikėtai kedutė sulužo ir Auksaplaukė nugriuvo ant grindų. Atsikėlė ji, pastatė kedutę, ir nuėjo į antrą kambarį. Antrajam kambarij buvo trys lovos: viena didelė, antra vidutinė, o trečia visai mažutė. Mergaitė atsigulė pirmojon — ta buvo per daug didelė, atsigulė antrojon — ta buvo per daug augšta, atsigulė trečiojon — ta kaip tik jai tiko ir ji užmigo.

Lokiai sugrįžo namo išalkę ir rengėsi valgyti pietų. Didysis lokis paėmė savo indą, pažiūrėjo jį, ir piktą, baisy balsu sukriokė: "Kas valgė iš mano indo?!"

Lokienė pažiūrėjo savo indan irgi sukriokė, bet ne taip baisy balsu:

"Kas valgė iš mano indo?!"

Mikutis pamatęs savo indą visai tuščią plonyčiu balse liu suspiegė:

"Kas valgė ir mano indo ir visa išvalgė?!"

Mikas pažiūrėjo į savo kedę ir baisy balsu sukriokė:

"Kas sėdėjo ant mano kedės ir pastumė ją nuo stalo?!"

Lokienė pažiūrėjo į savo kedę ir sukriokė, bet ne taip baisy balsu, kaip jos vyrai:

"Kas sėdėjo ant mano kedės ir atstumė ją šalin?!"

Mikutis pamatė savo sulaužytą kedutę ir suspiegė: "Kas sėdėjo ant mano kedės ir ją sulaužė?!"

Lokiai suėjo į antrą kambarį.

"Kas gulėjo mano lovoje ir ją sutaršė?!" sukriokė Mikas piktą ir baisy balsu.

"Kas gulėjo mano lovoje ir ją sutaršė?!" sukriokė lokienė.

Mikutis paėmė suolelį, prisinešė jį prie savo lovutės ir suspiegė:

"Kas gulėjo mano lovoje ir ją sutaršė?!"

Tuo tarpu jis pamatė lovoj gulintį mergaitę ir taip pradėjo spiegti, tarytum jį kas smaugtų:

"Štai čia ji yra!... pagaukite, pagaukite!... Vai-vai-vai!... pagaukite!..."

Ir, pasilenkęs, jis jau tikėsi mergaitę inkąsti, bet Auksaplaukė tuo akimirksniu pabudo. Pamačiusi lokius ji baisybomis nusigando ir pradėjo bėgti. Lango buvo atdaras ir ji greitai išsoko per langą. Lokiai kriokdami vijosi ją, bet veltui, mergaitė jau toli buvo nubėgusi, ir lokiai nebestengė jos pagauti.

Nauji Raštai.

O. Ameringer'o Socializmas, kuomi jis yra ir kaip jį įkūnyti? Vertė J. Europietis. "Laisvės" spauda ir turtas. Brooklyn, N. Y. 1914 m. Pust. 40. Kaina 15c.

V. Paukščio Laiškai Pasmerkusių Mirtin ir Šlisselburgo Bastilija. "Laisvės" spauda ir turtas. Brooklyn, N. Y. 1914 m. Pust. 74. Kaina 20c.

"Les Annales des Nationalites" (buletin de l'Union des Nationalites), N-os 1—2.

"Draugija", N87. Turinys: D-ras A. Maliauskas — Žydai; J. Gabrys — Lietuvių literatūros apžvalga; prof. K. Paltarokas — Socialis klausimas; Juozas Purickis — Protestantizmo Lietuvoje žlugimo priežastis; Stasys Šalkauskis — Bažnyčia bei kultūra; A. Jakštas — Amerikos "Jaunoji" Lietuva; Bibliografija ir Kritika. Priedas: "Mokytojas". Turinys: B. J. V. — Švaramas mokykloje; Sv. Žv. — Iš mokytojo užrašų; A. Ž. — Malda (eilės); P. D. — Pirmieji mano mokytojai; Gerumo įtekmė auklėjime.

"Laisvoji Mintis", N48. Turinys: Lietuvių spaudos atgavimo šventė; Alfa — Apšvieta ir Religija; Dennis Hird, M. D. — Evoliucijos mokslas paveiksluose; L. Bertrand (vertė Ona) — Šokis varpinyčioje; Mokslas pas arabus ir šiaip viduramžiuose; Z. Vitkauskas — Ar-gi? Alfa — Bibliografija; Victor Hugo — Notre Dame de Paris; Brieux — Sunaikintosios Gerybės; Šis bei tas iš kronikos.

"Jaunimas", už balandžio mėnesį. Turinys: Vydunas — Tėvai ir vaikai; Rabindra Nath Tagorė — Daržininkas; Kristiono Duonelaičio atminimui; P. Galaunės vaizdelis — Likimas; Vydunas — Iš mano kasdienio; Iš dabarties; Pasikalbėjimai.

"Sukuryr", N4.

Vietos Kronika.

Pirmutinis "Gabijos" vakaras. Šios savaitės šeštadienio, birželio 6 d., vakarą Liet. Labdarystės Dr-jos salės scenoje dramos ir muzikos draugija "Gabija" statys tris komedijas: "Guminiai batai", "Iš jos visi blogumai" ir "Nepadėjus nėrkokasti". Mes turime vilities, kad lietuvių visuomenė atsilankys skaitlingai į šį pirmutinį "Gabijos" vakarą ir nors tuo savo atsilankymu parems gabijiečių darbą. Įžangos mokestis: 50 ir 25c. Bilietus galima gauti pas visus "Gabijos" narius ir "Atėities" ofise.

Račiuno vakaras. Sekmadienio vak. bažnytinėje saleje buvo rodomi p. Račiuno krutantie paveikslai, kuriuos jisai pereiną vasarą parsivežė iš Lietuvos. Parodė daug gražių vietų, puikių vaizdų, kaip iš Mažosios taip ir iš Didžiosios Lietuvos. Daugiausia rodė iš Suvalkų, Kauno ir Vilniaus gubernijų. Atsilankiusie į p. Račiuno vakarą žmonės gyrė jo paveikslus ir džiaugėsi Lietuvos vaizdais, kurių senai nematė. Kiekvienas išsinešė iš p. Račiuno vakaro kupiną vaidentuvė įvairiausių vaizdų. Apie antrą vakarą paminėsime kitame numeryje.

"Gabijos" narių-dainininkų atidžiai. Šios savaitės trečiadienio vakare nebus dainų repeticijų, nes p. Karbauskas iškeliavo SLRKA. seiman.

Streikas "Brooklyn Cooperage Co." dirbtuvėje. Birželio 1 dieną sustreikavo "International Coopers" unijos darbininkai, kurie reikalauja unijos pripažinimo, didesnės mokesties ir trumpesnės — 8 val. darbo

dienos. Pirmiau mums mokėdavo po 25c. valandai, o dabar mes reikalaujame, kad mokantiems darbą darbininkams mokėtų po 30c. valandai.

Brangūs draugai darbininkai! Pasistengkime laikyties vienybėje, neikime dirbti tol, pakol darbdaviai neišpildys teisingus mūsų reikalavimus, neužimkime sustreikavusiųjų darbininkų vietų. Jei tik mes tvirtai laikysimės, tai laimėsime tą, ko mes reikalaujame. St. Mockus.

Apvogė lietuvių namų statytojus. Gegužio 28 d. naktį nežinomi valkatos atplėšė lietuvių namų statytojų dėžes (skrynias), kuriose buvo sudėti visi jų įrankiai. Įrankių tie vagiliai nepavogė, bet išėmė iš vieno vaikinio drabužių kišenės laikrodėlį, kurį jis pamiršo pasiimti. Vagiliai padarė su virš 10 dol. nuostolių. Patartina mūsų žmonėms buti atsargesniais ir nepalikti by kur savo daiktų.

Bostono Kriaučius.

K. Jasinskienės byla su Bagočium ir Vasiliausku pasibaigė gegužio 27 d. Andai "At." rašiau apie Bagočiaus ir Vasiliausko areštavimą, o dabar pasistengsiu plačiau pabriežti apie pačią bylą, kurią nagrinėjo apskričio prokuroras Pelletier, ir apie tai, delko ponias Jasinskienės Bagočių ir Vasiliauską areštavo ir patraukė tieson Bu-

vo taip. Pereitais 1913 metais rudenio ponia Jasinskienė važiavo gatvekarui ir tapo sužeista. Tuo tarpu p. Jasinskienė, prisiskaičius įvairiausių dalykelių iš teisių srities, kurios telpa "Keleivyj", tikrai manė, kad Bagočius galės jai suteikti gerą patarnavimą ir nurodys, kas reikia daryti del jos sužeidimo. Ir tuo tikslu ji nuėjo pas Bagočių, pavedė jam savo reikalą ir ramiai laukė bylos pabaigos. Bagočius neturėdamas advokato teisių ir del to negalėdamas užvesti bylos, perdavė tą bylą vienam anglui advokatui, o pats su savo pagalbininku Vasiliausku buvo paprastais vertėjais.

Prisiartinus paskirtai jos bylos su gatvekarium kompanija dieni, teismas išdavė nuosprendį, kad kompanija turi užmokėti p. Jasinkienei už sužeidimą 774 dol. P. Jasinskienė, nemokėdama gerai anglų kalbos, nesuprato nuosprendžio — nežinojo kokią pinigų sumą ji turi iš kompanijos gauti. Bagočius sumanė iš tos progos pasinaudoti. Jisai pataręs pirmiausia p. J. susitaikyti su kompanija už 20 dol., o kitą dieną pasakęs jai, kad ji negausianti daugiau, kaip 50 dol. Tačiau matydamas, kad p. Jasinkienė nenori tikėti, kad negali jos taip akiai prigauti, trečią dieną atėjęs pas ją į namus ir pasakęs, kad ji gauna iš kompanijos 500 dol., o už tuos 274 dol. bus apmokėtos teismo

advokato ir kit. išlaidos.

Vieną dieną jinai atėjusi į "Kel." ofisą, pasirašiusi ant čekio ir kartu su Vasiliausku nuėjusi į banką. Pinigus paėmęs Vasiliauskas — 250 dol. padavęs p. Jasinskienėi, o kitus 250 dol. pasilikęs sau, paaiškindamas: — Tai už mūsų darbą.

Ir, rodos, kad tuo viskas jau ir pasibaigė. Bet p. Jasinskienė neužsiganėdino. Ji nuėjo pas Bagočių ir pradėjo skųsties, kad neteisinau su ja pasielgė, kad ją nuskaudė. Bagočius pradėjęs iš jos juokties ir jai pasakęs:

— Tau, moteriške, pilnai užtenka tų 250 dol.

Jinai gi užpykus ir pradėjus barties. Tada p. Gegužis paliepęs jai nutilti pagrasindamas, kad, jeigu nenutils, tai išmesias per duris laukan. Matydama, kad geruoju su Bagočium ir Vasiliausku nebus galima susitarti, paėmė kitą advokatą, suareštavo juodu ir patraukė tieson.

Sulig apskričio prokuroro nuosprendžiu, Bagočius turi atiduoti ponias Jasinskienėi 150 dol., o kitas 100 dol. pasilieka už darbą — už vertimą. Anot ponios Jasinskienės, gerai kad tiek dar gavo, nes moteriškei, kuri nemoka anglų kalbos, kuri negali gerai susikalbėti, labai sunku yra bylinėtis. Bylos daug pinigų suėdančios. Kitą kartą nebeisianti į tokias vietas, pas tokiuos "advokatus", kurie nori tik iš

žmogaus pasinaudoti, nes gerą pamoką dabar gavusi. Tegu, girdi, visuomenė žino, kas per "labdariai" tokie žmonės. Reporteris.

Jaunoji pabėgo. Gegužio 31 d. turėjo buti šliubas p. D. Zalecko su p-le Jieva Sinkėvičiute, bet jaunoji prieš vestuves tą naktį apleidus savo namus ir nežinia kur išdumęs, palikdama jaunąjį su prirengtomis vestuvėmis. Negana to, ji prieš išbėgimą išprašius nuo savo busimojo vyro 32 dol., iš jo kelinių kišenės išėmus 10 dol. ir iš savo šeiminykės drabužinės dėžės 10 dol. Taigi viso labo savo kelionei susirinko 52 dol. P-as Zaleckas patyręs, kad jo mylimosios So. Bostone jau nėra, labai surūpinęs, nes, neskaitant augščiau paminėtų pinigų, vien tik vestuvių surengimas atsiėjęs jam apie 350 dol. Taigi ir nenuostabu, kad p. Z. rupinasi; netekti dviejų dalykų — mylimosios ir tiek pinigų berekalingai praleisti, tai svarbus dalykas. Vienok nors ir p. Z. rupinasi ir nesmagiai jautėsi, bet užtai pakviesti į vestuves svečiai smagiai pasitę dieną pasakęs jai, kad ji linksmينو ir puzgė.

Galų gale reikia dar pridurti, kad p. Zaleckas patyręs, kad jo buvus mylimoji nelabai toli išdumęs: jinai buk nuvažiavo į Norwoodą ir ten pas savo seserį apsigyveno. P-as Z. žada ją suareštuoti.

Reporteris.

Lowell, Mass.

28 metų senas Laikraštis "Vienybė Lietuvninkų"

kaina metams \$2.00, pusei metu \$1.00 leidžiamas Brooklyne.

LIETUVIAI KREIPKITĖS PAS SAVAĮ. Teisingiausia Agentura

Laivakorčių ir pinigų siuntimo Firma, jau dvidešimt septyni metai kaip parduodame laivakortes ant expresinių ir paštavų laivų, pagal kompanijų prekę ant visų linijų kuriam kur patinka. Išvažiuojantiems parupinam prašortus per rubežiu su konsulio paliudyjimu. Patarimai kuo teisingiausi ir už dyka.

Siunčiame pinigus į visas dalis svieto, greitai, pigiai ir saugiai. Teipgi išmainom pagal dienos kursą.

Darome visokių notarijališkų paliudijimus ir doviernastis. Reikale kreipkitės ypatingai arba per laiską, nes vienatinė Brooklyne lietuviška agentura.

J. J. PAUKŠTIS & CO.
120 Grand Street, - - Brooklyn, N. Y.
Telephone 2427 Greenpoint.

Pirmutine Lietuvio Didžiausia Krautuve Amerikoje

Kurioje galima gauti:

Deimantų, laikrodžių Waltham ir Elgin, šliubinių žiedų, siutu ir overkotų; viską duodam ant bargo—lengvų išmokėsčių. Užlaikom keliaujančius agentus, kurie parima orderius ir pristato į namus.

Mūsų agentai: J. Pacinas, J. M. Nevetskis, S. Čepas, C. Kavolius, J. Sidlauskas, F. Penckis, J. Brazinskis, K. Lukšis, M. Litalas. Dėsiame visokių laikrodžių. Darom ant ordelio siutus ir overkotas. Visi mūsų tavorai gvarantuojami. Krautuve adara iki 9 valandų vakare.

J. P. TUINILA

822 Washington St., - - Boston, Mass.

Vienatinė Lietuviška APTIEKA

Bostone ir visoje Massachusetts valstijoje. Gyduoliu galite gauti kokios tik pasaulij vartojamos, bet ypatingai geros sekančios gyduoles:

Nuo Reumatizmo	1.00	Mostis ir skysčiai	
Nuo slinkimo plauku ir pleiskanų	75c.	niežų ir parku	1.00
Nuo kosulio, gripo ir slogos	1.00	Gyduoles del pataisymo	1.00
Kraujo Valytojas	1.00	apetito	1.00
Nuo saulės nudegimo	50c.	Gyduoles del suvalnimo	50c.
Bobro lašai	1.00	vidurių	50c.
Nuo suirimo Nervu	1.00	Gyduoles nuo kosulio	1.00
Vaidu raminto'as	25c.	ir sunkaus kvėpavimo	1.00
Pamoda plaukams	20c.	Gyduoles nuo vištakių	
Nuo viduriavimo	50c.	(corn's)	15, 20 ir 25c.
sutaugusiems	50c.	Piles del Kepenų ir Inkstų	75c.
Nuo viduriavimo	25c.	Proškos nuo nerviško galvos	10 ir 25c.
mažiems	25c.	skaudėjimo	10 ir 25c.
Gydanti mostis	50c.	Gumas nuo dantų gelimo	10c.
nuo pučū	50c.	Tikra Lietuviška Trejanka	25c.
Nuo prakaitavimo	25c.	Visokie kvepianti	
		muilai	10, 15 ir 25c.
		Perfumos visokių geliu	25, 50, 75, 1.00, 2.00 ir daugiau.

Taipgi turim visokių gyduolių vėliausio išradimo, nuo visokių paslaptingų ir kitokių ligų.

Jeigu norite gauti tikrus vaistus, kurie sugrąžintų jums sveikatą, kreipkitės pas mane, o aš užtikrinu, kad visame bus sąžiniškai patarnauta.

Receptus sutaisau teisingai,

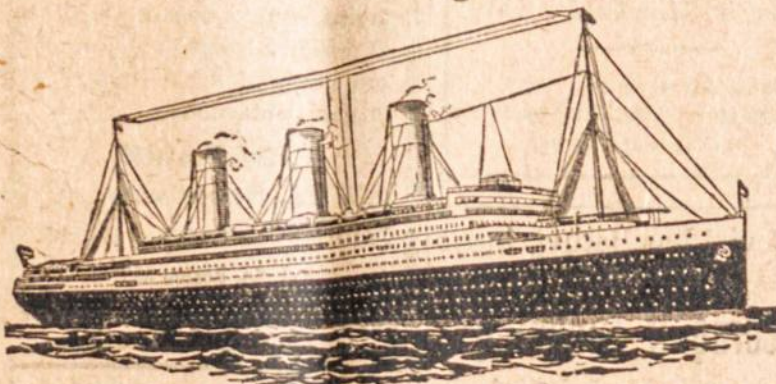
nežiurint, ar jie būtų Amerikos ar Europos daktaru. Gyduoliu galite reikalauti ir per laiskus, o mes prisiusime jums expresu. Visokiame reikale kreipkitės šituo adresu:

ŠIDLAUASKAS.

226 Broadway, kertė C St., So. Boston, Mass.

GAL MANAI VAŽIUOTI LIETUVON

arba išpirkti laivakortę del savo genčių ar draugu

Tai geriausia vieta pas mus. Mes parduodam laivakortes ant geriausių ir greičiausių expresinių laivų, teipgi siunčiame pinigus į visas dalis svieto ir išmainom ant ruskų. Reikalaujami laivakorčių, malonėkite kreiptis prie mūsų, o busite užganėdinti.

Laiškus siusdami adresuokite:

"Ateities Agentura"

366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Jeigu ligišiol nesate skaite, tai tuojaus užsirašykite

"DRAUGA"

Visuomenės, politikos ir literatūros savaitinį laikraštį, kuris yra vienas iš didžiausių ir indomiausiu Amerikos lietuvių laikraščiu.

"DRAUGAS" gvildena svarbiausius gyvųjų lietuvių reikalus.

"DRAUGAS" yra organas didžiausios Amerikos lietuvių organizacijos, būtent Susivienijimo Lietuvių Rymo Katalikų Amerikoje. Taip pat "Draugas" yra organas Amerikos Liet., R. K. Pilnujų Blaivininkų ir kai kurių kitų lietuvių organizacijų.

"DRAUGAS" yra vedamas prityrusių redaktorių ir savo bendradarbių ir korespondentų skaičių turi žymiausias Lietuvos ir Amerikos mokslo vyrus, literatus ir publicistus.

"DRAUGE" greta rimtų straipsnių rasite daugybę svarbių ir indomių žinių iš visos Lietuvos, Amerikos ir iš viso pasaulio.

"DRAUGAS" atseina metams \$2.00, pusei metu \$1.00; užsienioose metams \$3.00, pusei metu \$1.50.

Norintiems "Draugą" pažinti, siunčiam vieną numerį dykai.

"Draugo" adresas:

Draugas Publishing Co.,

1800 W. 46-th St., Chicago, Illinois.

Vienatinė Geriausia Lietuviška Krautuve

Pranešam visiems lietuviams, kad mes užlaikom rakandų krautuvę. Prieg tam da mes parduodam pianus geriausio išdirbimo labai pigiai. Galite imti ant išmokėsčių po \$5.00 ant mėnesio. Kurie pirkis pianą nuo mūsų, gaus lekeijas dykai per 9 mėnesius. Taigi geriausias ir dangui negausite.

Taipgi moterėlės nepamirškite, kad mes parduodam siuvasmas mašinas. Vienatinės, ką yra geriausios siuvasmos mašinos tai "Singer Sewing Machines".

kuriuos parduodame ant lengvų išmokėsčių.

Norėdami gerų rakandų į stubą, ateikite pas mus, o mes nuvesime jus į didžiausią Skladą Bostone, kur galėsite išsirinkti ką tik norėdami iš gražiausių rakandų, kuriuos gausite Skladavoms kainoms.

Norėdami manęs, kokiame nors reikale, parašykite atvirutę, o aš tuojaus ateisiu pas jus į stubą.

SCHLITZ & GRIGAS CO.

670 N. Main St., Montello, Mass.

SUBWAY LOAN CO.

64 Pleasant St., Boston, Mass.

Paskolinama pinigai LENGVOMIS IŠLIGOMS ant laikrodžių, visokių aukšinių daiktų ir drabužių. Teipgi mes turime visokių vyriškų čėverykų ir drabužių, ir užlaikome speljiališką skyrių skrynių, krepšių ir čėmodanų, kuriuos parduodam.

Labai žemoms kainoms

64 Pleasant St., Boston, Mass.

Tel. Tremont 662.

Galima susikalbėti lietuviškai ir lenkiškai.

Paikis Lietuviškas SALIUNAS

kuriame galima gauti visados puikiai gerimai. Užlaikome visokio Ala, Degtinės, Vynu ir Cigarų. Teipgi užlaikome puiku lietuvišką Restauraną, ant viršaus Saliuno. Širdingai kviečiame visus atsilankyti pas mus.

J. Mathus.

344 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Telephone So. Boston 605
LIETUVIŠKAS

Advokatas

WILLIAM F. J. HOWARD
Lietuviška pavardė buvo
Vinčas F. J. Kavaliauskas

315 W. Broadway

SO. BOSTON, MASS.

Jubiliejaus Numeris

Laikraščiu susilaukti jubliejaus ir išleisti jubliejaus numeri galima tik vienąsyki in 15, 25 ar 50 metu. Toks tai retas atsitikimas.

Ir šie metai tuo yra žymus, kad didžiausias lietuvių laikraštis "Katalikas" susilaukė 15-os metu jubliejaus ir išleis gražų jubliejinį numerį pilną paveikslu ir indomiu raštu. Amžinos svarbos šitame numaryje yra ankietą in klausimą: "Kas šianden būtų svarbiausia lietuvių kultūros pakelimumi Amerikoje?"

Šitą jubliejinį "Kataliko" numerį kiekvienas privalo išgityti atminčiai. Už 10c. bus pasiustas kiekvienam. Reikalaukite tuojaus, kol neišsibaige. Rašydami adresuokite:

J. M. TANANEVICZIA,

3249 So. Morgan St., Chicago, Ill.

VISOKIUS SPAUDOS DARBUS

ATEITIES

Spaustuve Geriausia Dirba,

nes turi isitaisius naujausios mados, dideles ir geras statymo ir spaudinimo mašinas, kurioms greitai, gerai ir pigiai atlieka visokius spaudos darbus. Šita spaustuve turi daugybę visokių skirtingų raidžių, todėl gražiai gali sustatyti kad ir didžiausius darbus.

Verčia į visokias kalbas ir Spaudina:

Knygas, Konstitucijas, Pakvitavonių Knygeles, Tikietus, Vizitines ir Biznio Korteles, Cirkuliorius, Užkvietimus i Vestuves, Programus, Konvertus, Laiškams Popiera, Bilas, Kvitais, Visokius Apgarsinimus ir t. t. ir t. t.

Turedami kokius spaudos darbus, kreipkitės i "Ateities" spaustuve, kur visoki darbai atliekama greitai ir gražiai. Kreipiantis su kokiu nors reikalu i "Ateities" spaustuve, reikia adresuoti:

"ATEITIS"

366 W. Broadway, So. Boston, Mass.